

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาของ เด็กภาคใต้ ในการเรียนภาษาไทยกลาง
โครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ 2526

18 ก.ย. 2528

ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

รองศาสตราจารย์สาวาง	หิรัญบุรณะ พินช	Ph.D.	หัวหน้าโครงการ
รองศาสตราจารย์สุไร	พงษ์ทอง เจริญ	M.A	ผู้ร่วมโครงการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพาศน์	พลทธิประภา	Ph.D.	ผู้ร่วมโครงการ

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ตลอดจนครูประจำชั้น และนักเรียนในโรงเรียนทั้งใน
กรุงเทพมหานครและภาคใต้ ดังปรากฏชื่อในรายงานการวิจัยนี้ มีส่วนช่วยให้ข้อมูล
และทำให้การวิจัยบรรลุผลสมความมุ่งหมาย

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณทุก ๆ ฝ่ายที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีโดยตลอด นอกจากนี้
นิสิตปริญญาตรีและปริญญาโทในภาควิชาภาษาศาสตร์ ก็มีส่วนช่วยให้โครงการวิจัยของเรา
ประสบความสำเร็จ จึงขอขอบคุณไว้ในโอกาสนี้ด้วย

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 ปัญหาภาษาในสังคม	1
1.3 ปัญหาภาษาในการศึกษา	4
1.4 นโยบายภาษาในประเทศไทย	4
บทที่ 2 ลักษณะของภาษาไทยถิ่นใต้	6
2.1 ลักษณะทั่วไป	8
2.2 ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยถิ่นกลางและภาษาไทยถิ่นใต้	8
2.2.1 ความแตกต่างด้านเสียงพยัญชนะต้น	9
2.2.2 ความแตกต่างด้านเสียงที่เป็นตัวสะกด	10
2.2.3 ความแตกต่างด้านเสียงสระ	10
ก. สระหน้า	10
ข. สระหลัง	11
ค. สระสั้น-ยาว	12
2.2.4 ความแตกต่างทางด้านเสียงวรรณยุกต์	13
ก. ระบบวรรณยุกต์ไทยกลาง	13
ข. ระบบวรรณยุกต์ภาษาสงขลา	13
ค. ระบบวรรณยุกต์ภาษานคร	14
ง. ระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาสุราษฎร์ธานี	14
2.2.5 การละพยางค์ที่ไม่เน้นในคำภาษาไทยกลาง	15
2.2.6 การใช้คำซ้ำแทน	15

	2.2.7 การใช้คำอื่นแทน	16
	2.2.8 การใช้คำภาษาถิ่นแทน	16
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	19
	3.1 จุดมุ่งหมายของการวิจัย	19
	3.2 ขอบเขตของการวิจัย	20
	3.3 นิยามศัพท์เฉพาะ	20
	3.4 วิธีดำเนินการวิจัย	20
	3.5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	21
	3.6 เครื่องมือกลที่ใช้ในการวิจัย	23
	3.7 การสร้างและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	25
	3.7.1 การสร้างเครื่องมือ	25
	3.7.2 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	27
	3.7.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	28
บทที่ 4	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	31
	4.1 จุดมุ่งหมายของการวิจัย	31
	4.2 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาไทยกลางของนักเรียนในกรุงเทพฯ และในภาคใต้	31
	4.3 การศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาไทยกลางของนักเรียน ในภาคใต้และนักเรียนในกรุงเทพฯ	35
	4.3.1 ปัญหาในด้านการบังคับ	35

4.3.1.1	ปัญหาเกี่ยวกับพยัญชนะต้น	42
4.3.1.2	ปัญหาในการฟังเสียงสระ	42
4.3.1.3	ปัญหาในการฟังเสียงตัวสะกด	43
4.3.1.4	ปัญหาในการฟังเสียงวรรณยุกต์	43
4.3.1.5	สรุปปัญหาและอภิปรายผล	44
4.3.2	ปัญหาในการฟังประโยคภาษาไทยกลาง	44
4.3.3	ปัญหาในการใช้ภาษาไทย	52
4.3.4	ปัญหาในการเข้าใจศัพท์และสำนวนภาษาไทย	60
4.3.5	ปัญหาในการเข้าใจรูปประโยคที่ทองอาศัยการตีความ	68
4.4	อภิปรายผล และเสนอแนะ	76
4.4.1	การสอนสิ่งที่เป็นามธรรม	76
4.4.2	การพัฒนาทางอารมณ์และนิสัยรักการอ่าน	77
4.4.3	การสร้างหนังสืออ่านประกอบให้ชวนและสัมพันธ์กับทักษะชาวปัญญาจิตนิสัยและความพร้อมในการรับรู้ของผู้เรียน	77
4.4.4	การสร้างหนังสือฝึกการอ่านประจำท้องถิ่น	77
ภาคผนวก ก		78
	แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย	
ภาคผนวก ข		100
	ตารางแสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ	100
	ตารางแสดงรายละเอียดของปัญหาในการฟังเสียงและคำภาษาไทยกลางของเด็กนักเรียนในภาคใต้	107
บรรณานุกรม		116

บัญชีตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	2
ตารางที่ 2	3
ตารางที่ 3	32
ตารางที่ 4	37
ตารางที่ 5	45
ตารางที่ 6	53
ตารางที่ 7	61
ตารางที่ 8	69

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก

ตารางที่ 1	9๙
ตารางที่ 2	1๐1
ตารางที่ 3	102
ตารางที่ 4	104
ตารางที่ 5	106
ตารางแสดงรายละเอียดของปัญหา	
ตารางที่ 6	107
ตารางที่ 7	109
ตารางที่ 8	111
ตารางที่ 9	113
ตารางที่ 10	115

1.1 หลักการและเหตุผล

ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ศึกษา ปัญหาภาษาของเด็กนักเรียนในชุมชนแออัดคลองเตย กรุงเทพมหานคร ในภาคเหนือ และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาแล้วตามลำดับ ปรากฏผลว่า ภาษาไทยท้องถิ่นของนักเรียนเป็น อุปสรรคต่อการเรียนการสอนและความเข้าใจศัพท์ ส่วนนวน วลี ประโยคและคำ ตลอดจน ความสามารถในการอ่านและการตีความ

เพื่อให้การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้สมบูรณ์และครอบคลุมทั่วทุกภาค คณะผู้วิจัย จึงต้องการศึกษาปัญหาของเด็กนักเรียนในภาคใต้ ซึ่งมีจำนวนนักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษาที่อาจประสบปัญหาด้านภาษาและวัฒนธรรมอยู่น้อย (ดูสถิติข้อ 1.2)

ประชาชนส่วนใหญ่ในภาคใต้ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นและ/หรือภาษามลายูในชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กนักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาไทยมาตรฐานได้ดีเท่าที่ควร และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ การศึกษาปัญหาภาษาของเด็กนักเรียนภาคใต้อย่อมจะช่วยให้เกิดความเข้าใจอุปสรรคที่แท้จริง และนำไปสู่วิธีการแก้ไขปรับปรุงที่เหมาะสมทำให้การเรียน การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 ปัญหาภาษาในสังคม

สังคมที่มีภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกันย่อมประสบปัญหาด้านการสื่อสารและการศึกษา อยู่เสมอ ภาคใต้มีประชากรเชื้อสายมลายูประมาณ 2.5 % ชาวไทยเชื้อสายมลายูเหล่านี้ ไม่นิยมพูดภาษาไทยหรือพูดภาษาไทยไม่ได้เลย เพราะส่วนมากใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะจังหวัดต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 2 ได้แก่ จังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

นอกจากนี้ภาคใต้ยังมีภาษาไทยท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์ที่ชาวไทยภาคใต้อาจไม่
กระดากอายที่จะพูดภาษาของตัวเองเหมือนชาวไทยภาคอื่น ๆ

ศาสนาและวัฒนธรรมของชาวไทยภาคใต้อีกต่างจากชาวไทยส่วนใหญ่ของประเทศ
อีกด้วย ถ้าพิจารณาในแง่ชนกลุ่มใหญ่ชนกลุ่มย่อยแล้ว อาจสรุปได้ว่าปัญหาภาษาและวัฒนธรรม
ในภาคใต้เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับก่อนประถมศึกษาและ
ระดับประถมศึกษา อาจวางแผนภาษาเพื่อการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญมากสำหรับภาคใต้
(ประพาศน์ พุทธิประภา 2524, ประพาศน์ พุทธิประภา และคณะ 2527)

หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแห่งชาติก็ตระหนักในเรื่องนี้และมีนโยบายระดับ
ก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา เพื่อเร่งขยายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหา
เรื่องภาษาและวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526)

เนื่องจากส่วนใหญ่ปัญหาภาษาเกิดขึ้นในระดับการศึกษาขั้นต้น สถิติจำนวนเด็ก
นักเรียน (พ.ศ. 2524) ในระบบโรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา
ในภาคใต้ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนข้างล่างนี้จะชี้ให้เห็นว่าประชากรในระดับที่อาจประสบ
ปัญหาภาษามีจำนวนมากน้อยเพียงไร

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรก่อนวัยเรียนและในระดับประถมศึกษา

	<u>ภาครัฐ</u>	<u>ภาคเอกชน</u>
ก่อนประถมศึกษา	39,128	25,035
ประถมศึกษา	918,907	58,307
ป. 1	181,919	17,965
ป. 2	158,719	9,492
ป. 3	157,467	8,651
ป. 4	164,096	8,567
ป. 5	143,468	7,289
ป. 6	111,021	6,343

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 290-1)

ตารางที่ 2 จำนวนนักเรียน ปี 2523 - 2524 (ปีการศึกษา 2523) จำแนกราย
เขตการศึกษา ในภาคใต้

<u>เขต 2</u>	จังหวัด	นักเรียน	*	โรงเรียน	*
1.	ยะลา	39,251	37,797	258	211
2.	นราธิวาส	62,512	68,512	382	349
3.	ปัตตานี	64,983	69,800	386	343
4.	สตูล	28,119	29,937	173	160
<u>เขต 3</u>					
1.	สงขลา	140,677	112,492	581	477
2.	ชุมพร	53,852	50,835	326	295
3.	นครศรีธรรมราช	225,141	206,206	981	796
4.	พัทลุง	72,171	69,519	286	256
5.	สุราษฎร์ธานี	103,753	95,810	624	562
<u>เขต 4</u>					
1.	ภูเก็ต	20,530	14,874	80	57
2.	กระบี่	41,532	40,682	247	230
3.	ตรัง	73,443	66,104	379	330
4.	พังงา	31,472	28,993	202	181
5.	ระนอง	17,127	14,684	101	90

* จำนวนของ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.)

1.3. ปัญหาภาษาในการศึกษา

การศึกษาทุกรูปแบบต้องอาศัยภาษาเป็นสื่อ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาที่ใช้เป็นสื่อการสอนไม่มากก็น้อย

ในสังคมหรือชุมชนที่พูดหลายภาษาหรือภาษาท้องถิ่นแตกต่างจากภาษามาตรฐานเมื่อเด็กเริ่มเข้าโรงเรียน ส่วนใหญ่จะยังไม่สามารถพูดภาษามาตรฐานได้ ปัญหาภาษาในการศึกษาจึงเกิดขึ้น

สำหรับสถานการณ์เช่นนี้ ถ้าครูผู้สอนสามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ก็อาจแก้ปัญหาด้วยวิธีใช้ภาษาท้องถิ่นช่วยเป็นสื่อการสอนบ้าง เมื่อเด็กไม่เข้าใจความหมาย แต่การครูพูดภาษาท้องถิ่นไม่ได้เลยก็คงจะแก้ปัญหาได้ยาก การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาไทยท้องถิ่นกับภาษาไทยมาตรฐานอาจช่วยให้เข้าใจปัญหาของเด็กนักเรียนได้บ้าง

1.4. นโยบายภาษาของประเทศไทย

นโยบายภาษาของประเทศไทย ถึงแม้จะไม่มีแถลงอย่างชัดเจนก็เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าจะต้องใช้ภาษาไทยมาตรฐานเพียงภาษาเดียวเท่านั้นเป็นสื่อการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา

อย่างไรก็ตาม นักวางแผนภาษาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศก็เสนอแนะว่านโยบายภาษาของประเทศไทยควรอนุโลมให้ใช้ภาษาไทยท้องถิ่น และ/หรือภาษาชนกลุ่มย่อยได้บ้าง โดยเฉพาะในระดับเริ่มต้นของการศึกษา ซึ่งเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อในการเรียนภาษาประจำชาติ คือภาษาไทยมาตรฐานตามนโยบายของรัฐบาล (Brudhiprabha 1976; Smalley. 1976; Wangsotorn 1982)

ข้อเสนอนี้ผู้ไม่เห็นด้วยมักให้เหตุผลว่าจะกระทบกระเทือน "เอกภาพและความมั่นคงของชาติ" ซึ่งขัดกับหลักการที่เรียกว่า "พหุนิยมด้านภาษาและวัฒนธรรม" (Linguistic and Cultural Pluralism) ตาม "ทฤษฎีโปแตก" (Hot 'N' Sour-Variety-Soup theory) ซึ่งเป็นหลักแห่งการผสมผสานที่รักษาเอกลักษณ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ

ได้อย่างครบถ้วน เสมือนหนึ่ง "โป๊ะแตก" ซึ่ง กุ้ง หอย ปู ปลา ข้าว ตรีคร
โบมะกรูค พริกชี้หนู ฯลฯ ล้วนยังคงรูปเดิมของมันอยู่ ถึงแม้จะกลายเป็นอาหารไทย
อันโอชะชนิดหนึ่งแล้วก็ตาม" (ประพาศน์ พุทธิประภา และคณะ 2527)

ลักษณะของภาษาไทยถิ่นใต้

2.1 ลักษณะทั่วไป

ภาษาถิ่นเป็นภาษาย่อยประเภทที่เกิดจากการแปรของภาษาตามถิ่นที่อยู่ของผู้พูด ในปัจจุบันได้มีผู้ให้ความสนใจกับความแตกต่างระหว่างภาษาถิ่นในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย เป็นอันมาก เช่น โครงการไทยคดีศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งผลิตพจนานุกรม ภาษาไทยถิ่นใต้ เมื่อปี 2525 โครงการวิจัยภาษาไทยและภาษาพื้นเมืองถิ่นต่าง ๆ ของสถาบัน ภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลงานทางคำศัพท์พิมพ์เผยแพร่แล้ว อย่างแพร่หลาย สำหรับในภาคใต้นั้น ภาษาที่ใช้พูดอยู่แพร่หลาย อยู่ 4 ภาษา กล่าวคือ

1. ภาษาถิ่นใต้ เป็นภาษาในตระกูลไท ใช้พูดกันอยู่ทั่วไปทั้งภาค
2. ภาษาโมแกน (ชาวเล) ซึ่งเป็นภาษาในตระกูลมลาโย-โพลินีเซียน มีผู้ใช้พูดกันทางตะวันตกของภาคใต้
3. ภาษาปัตตานี-มาเลย์ ซึ่งมีผู้ใช้พูดอยู่ในจังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส
4. ภาษาซาไก ซึ่งอยู่ในตระกูลมอญ-เขมร มีผู้ใช้พูดอยู่ประปรายในหลายจังหวัด ทางตอนใต้ของภาค

สำหรับในการศึกษารั้ครั้งนี้จะมุ่งสนใจเฉพาะลักษณะของภาษาไทยถิ่นใต้ ซึ่ง ภิญโญ จิตศิริธรรม (2513) ได้แบ่งออกเป็น 2 เขต กล่าวคือ

เขต 1 คือภาษาไทยถิ่นใต้ที่มีผู้ใช้พูดอยู่ในจังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต ระนอง ชุมพร และสุราษฎร์ธานี และ

เขต 2 ได้แก่ภาษาไทยถิ่นใต้ในบริเวณจังหวัดตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราช สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาสเป็นต้น

กัลยา ติงสภิตย์ (2526) ได้กล่าวสรุปโดยย่อว่า ลักษณะเด่นรวมกันของภาษาไทยถิ่นใต้คือ มีหน่วยเสียงพยัญชนะ จำนวนระหว่าง 20 - 23 หน่วยเสียง โดยมีบางหน่วยเสียงที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทยถิ่นใต้บางกลุ่ม สำหรับหน่วยเสียงสระประกอบด้วยสระเดี่ยวเสียงยาว 9 หน่วยเสียง และสระเดี่ยวเสียงสั้น 9 เสียง แต่ในบางถิ่นจะมีสระเดี่ยวเสียงยาว และสั้นจำนวนอย่างละ 7 เสียงเท่านั้น เช่นในจังหวัดสงขลา ซึ่งไม่มีหน่วยเสียงสระ /e/ และ /o/ ส่วนสระเลื่อนหรือสระประสม ได้แก่ /ia, wa, ua/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ มีจำนวนระหว่าง 5 - 7 เสียง มีภาษาย่อยบางถิ่นมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ เสียง 3 - 4 หน่วยเสียง เช่นในอำเภอทับสะแก และอำเภอสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (เกศสนี เพฑวีย์ 2526) การแยกเสียงวรรณยุกต์ไทยถิ่นใต้มีแบบใหญ่ ๆ อยู่ 2 แบบ กล่าวคือ

แบบที่ 1

	A	B	C	DL	DS
1	ชา	ชา	ชา	ชาก	ชัต
2	กา	ป่า	ป่า	ปัก	ปาด
3	คา	คา	บา	คัค	ราก
4	คา	คา	คา	คัค	คาค

หมายเหตุ _____ หมายถึงการใช้เสียงวรรณยุกต์ต่างกัน

..... หมายถึงการใช้เสียงวรรณยุกต์ต่างกันในบางท้องถิ่น

1. หมายถึงคำเป็นที่ขึ้นต้นควย อักษรสูง หรืออักษรที่มี ห นำ เช่น หยิบ
2. หมายถึงคำเป็นที่ขึ้นต้นควย อักษรกลาง ที่เป็นเสียง unaspirated
3. หมายถึงคำเป็นที่ขึ้นต้นควย อักษรกลาง ที่เป็นเสียงโฆษะ
4. หมายถึงคำเป็นที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

A หมายถึงคำที่ไม่สรุปวรรณยุกต์ B หมายถึงคำที่ใช้รูปวรรณยุกต์เอก

C หมายถึงคำที่ใช้รูปวรรณยุกต์โท DL = คำตายสระยาว และ DS คือคำตายสระสั้น

2.2.1 ความแตกต่างด้านเสียงพยัญชนะต้น

จากการศึกษาปรากฏว่า มีความแตกต่าง ดังต่อไปนี้

/ŋ/ → /h/ ในภาษาสงขลา และนคร เช่นในคำว่า เงิน งง เจียบ
งา งม แหงน งู เงาะ หงาย (ยกเว้น) 13 อำเภอในสุราษฎร์ธานี ท่าชนะ
ไชยา และท่าฉาง ยังคงใช้เสียง / /

/j/ → /ɲ/ ในคำภาษาไทยกลางที่
สะกดด้วย หญ และ หย เช่น หญา เหี่ยว หยาบ หึง ใหญ่ (นคร = /jaaj/)
ส่วนคำที่สะกดด้วย ย ยังคงออกเสียงเป็น /j/ เช่น เย็น ยุง ยิ้ม ยก ยอด
ยกเว้นภาษานครออกเสียง คำว่า ย่าง ว่า /ɲaaŋ/ และสงขลาออกเสียง คำว่า
ยัง (มี) และขยะ โดยใช้เสียง /ɲ/ เป็นพยัญชนะต้น ลักษณะนี้ไม่พบในอำเภอต่าง ๆ
ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจะเป็นลักษณะเฉพาะของภาษานครเท่านั้น

ภาษานครและสุราษฎร์ยังมีการออกเสียงพยัญชนะต้นที่ต่างไปจากไทยกลาง
เพิ่มเติมดังนี้

/f/ (ฟ,ฝ) ภาษานครและสุราษฎร์ธานีจะออกเสียงเป็น /khw-/ เช่นในคำว่า
ฟ้า พัน ผี ผิด เพ็น ฟอง ฝอย ผก

/tr/ (ทร) ภาษานครและภาษาถิ่นสุราษฎร์บางอำเภอ เช่น อำเภอกาญจนดิษฐ์
ออกเป็นเสียง /kr/ เช่นในคำว่า เทรียม, ตรง

นอกจากนั้น ทั้งสองภาษาถิ่นยังมีพยัญชนะต้น เช่น เสียงควมกล้า /ml-/
และ /mr-/ เช่น ในคำว่า มะระ /mraaʔ/ มลิ /mle/ โดยที่ภาษา
สงขลามีแนวโน้มจะใช้เสียง /m/- แทน /mr-/ แต่ทั้งนี้อาจจะเป็นการออกเสียง
อย่างไม่ระมัดระวังของผู้บอกภาษาเป็นได้ เพราะผู้บอกภาษาชาวสงขลามีแนวโน้มจะใช้เสียง
/l/ แทนเสียง /r/ ในกรณีอื่น ๆ เช่นในคำว่า คร่า /klaa/
กระ /klaʔ/ พระ /phlaʔ/ อันเป็นแนวโน้มการออกเสียง /r/ ในภาษาไทยกลาง
ถ้าผู้พูดไม่ระวังด้วย

2.2.2 ความแตกต่างทางด้านเสียงที่เป็นตัวสะกด

ทางด้านตัวสะกดนั้น ภาษาถิ่นใต้มีลักษณะการสะกดด้วยเสียง $-m / -n /$
 $-n / -t / n /$ / $-ŋ / -ŋ / k / -k' / -t / -t' / -p / -p' / -y / -j /$
 และ $-w / -w /$ เหมือนภาษาไทยกลาง โดยที่มีความแตกต่างอยู่บ้างคือ

ภาษานคร ในกลุ่มผู้สูงอายุ และในอำเภอใกล้เขตสงขลาจะใช้ glottal stop /ʔ/ เป็นตัวสะกดในคำที่ภาษาไทยกลางใช้ / -ʔk' / เป็นตัวสะกดเช่นในคำว่า ปลูก /ploʔk'/ ลูก /looʔ / เบิกบาน /brʔ / คอกไม้ /dʔmaj/ ตาก /taʔ / ออก /ʔʔʔ / อยาก /jaʔ/

ลักษณะการใช้ /-ʔ/ แทน /-k / เป็นตัวสะกดพบใน 14 อำเภอของจังหวัด สุราษฎร์ธานี คือยกเว้นอำเภอกาญจนดิษฐ์ และกิ่งอำเภอคอนสาร

ภาษาสงขลา จะใช้ / -ʔk' / เป็นตัวสะกดในคำภาษาไทยกลางที่ใช้ / -ʔk' / คือยังคงมีเสียง / -k / อยู่แต่ต่างกว่าภาษาไทยกลางที่ใช้แค่ glottalized /k'/ ทำให้ฟังดูรู้ลึกว่าสระจะยาวกว่าภาษาไทยกลาง

2.2.3 ความแตกต่างทางด้านเสียงสระ

สระหน้า

/e/ → /æ/ ภาษาสงขลาและนครมีการใช้เสียง /æ/ แทนสระ /e/ ของภาษาไทยกลางในกรณีต่อไปนี้

1. เมื่อเป็นคำตาย (คือสะกดด้วยแม่ กก กค กง) เช่นในคำว่า เอ็ด เซ็ด เย็บ เก็บ เบ็ด เมล็ด เล็ก เค็ก เจ็บ เสร์จ เซ็ด เค็ด เบ็ด (แต่บางครั้งยังใช้เสียง /e/ ในคำว่า เก็บ เบ็ด เซ็ด เจ็บ)

2. ในคำเป็นที่ภาษาไทยกลางเขียนด้วยรูปไม้เอก (') และไม้โท (") เช่น ในคำว่า เซ่ง เ่ง เล่น เล่ม เคน เม่น เส้น เตั้ง เม้ม เข้ม เน้น เว้น (นครใช้เสียง /e/ ในคำว่า เม่น เขย่ง เบ่ง เส้น ส่วนคำไทยกลางที่ใช้เสียง /e/ และมีรูป /" / จะไม่เปลี่ยนแปลงเป็นเสียง /æ/)

ยกเว้นในภาษานครที่คำต่อไปนี้ใช้เสียง / ɛ / คือ เค็ก เล็ก เจ็บ เย็บ
เสร็จ เเท็ค เม็ค เน็ค ในสุราษฎร์ธานีพบในอำเภอไชยา ศิริวิรัตนคม ตาขุน พนม
เคียนซา นาสาร

/ ii / → / e / ในภาษาถิ่นนครและสุราษฎร์ธานี ใช้คำว่า ชี สี่
ถึ กระจี เคื่อนยี่ มลิ (สงขลาเหมือนนคร) พบในอำเภอของสุราษฎร์ธานี เช่น
กาญจนดิษฐ์ เวียงสระ ท่าชนะ สมุย ตาขุนน แต่จะไม่เปลี่ยนใน

ก. คำว่า ถึ พึ ยี่ลึบ มีค ที่ สี่ ทึบ บึบ บึก

ข. คำที่สะกดด้วย () เช่น ชี่ หนี จี่ หนี

ค. คำที่มีตัวสะกด เช่น ฉึก หลึก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่ามีการปรากฏดังนี้

ก. ในคำภาษาไทยกลางที่เป็นคำตายและมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางและ
อักษรต่ำ เช่น ติ ปริ กะทิ มลิ

ข. คำเป็นที่มีรูปไม่เอก เช่น ถึ ชี่ ยี่ลึบ

ในภาษาสงขลามีการใช้เสียง / e / แทน / ii / ปรากฏในคำว่า
มลิ สี่ และ ชี่

/ ee / → / i / พบในภาษาถิ่นทั้ง 2 เพียง 1 ครั้ง ในคำว่า เหม็น
ซึ่งออกเสียงว่า / min /

สระหลัง

/ U: / → / oo / พบในภาษาถิ่นนครและสงขลาในคำภาษาไทยกลางที่

ก. คำตายที่มีเสียงตัวสะกดเป็น / -k / เช่นในคำว่า ลูก ปลูก

ข. คำภาษาไทยกลาง อักษรกลางและอักษรต่ำที่มีรูปวรรณยุกต์เป็นไม่เอก (')

เช่น คู ประคู ปู ภู

ยกเว้น คู ในภาษานคร

ชู ฑู ในภาษาสงขลา

ค. คำภาษาไทยกลางที่ใช้มีรูปวรรณยุกต์เป็นไม้โท (˘) เช่น ในคำว่า กู้ กู้
 กู้ กู้ กู้

ยกเว้น กู้ กู้ กู้ ในภาษาสงขลา

ส่วนในภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานีพบในพยางค์ท้ายเสียงสั้น เช่นในคำว่า จุ พายุ
 สาธุ ในบางอำเภอ เช่น ศิริรัฐนิคม กาญจนดิษฐ์ เวียงสระ สมุย เป็นต้น

/ ๐๐ / → / ๐๐ / พบในภาษาถิ่นสงขลาทุกคำที่ภาษาไทยกลางใช้เสียง
 / ๐๐ / ส่วนในภาษานคร พบในภาษาไทยกลางที่

ก. เป็นคำตาย เช่น กฎหมาย จดหมาย มค ยก หมก ออก ชุก นก
 หก กก ลบ ยก

ข. คำภาษาไทยกลางที่ใช้รูปไม้โท (˘) เช่นในคำว่า ต้นไม้ ชั้น ต้ม
 พัน ก้ม ล้ม ล้น

ค. คำภาษาไทยกลางที่ใช้อักษรต่ำและมีรูปไม้เอก (ˊ) เช่นในคำว่า ย่น
 พัน ล้น ส่วนคำอื่นๆ ยังคงใช้เสียง / ๐๐ / เช่น ฝน ขน คม ลง ชน งน
 จน อม ทน โตะ หล่น บ่น และในภาษาสุราษฎร์ธานี ในจังหวัดไชยา ศิริรัฐนิคม
 อ.คาชุน อ.เมือง อ.นาสาร อ.พระแสง

นอกจากนี้ยังพบการใช้เสียง / ๕๕ / แทนสระ / ๓๓ ๓๓ / ของภาษาไทยกลาง
 ในภาษานคร เช่น ในคำว่า อื่นอื่น หมิ่น คิ่น คลื่น เป็นต้น

สระสั้นสระยาว

พบการใช้สระยาวแทนสระสั้นในภาษานครและภาษาสุราษฎร์ธานี ในกรณีที่
 ภาษาไทยกลางใช้สระ / a? / ภาษานครจะใช้สระ / a a? / ในคำต่อไปนี้

สระ (กะ) ะ พระ ละ

แต่ไม่พบในภาษาสงขลา

2.2.4 ความแตกต่างทางด้านเสียงวรรณยุกต์

ก. ระบบวรรณยุกต์ภาษาไทยกลาง

		คำเป็น			คำตาย	
			'	๖	สระยาว	สระสั้น
อักษรสูง		ก ^๕	ก ^๒	ก	ก	ก
อักษรกลาง	อโหมะ	ก ^๑	ก	ก	ก	ก
	โหมะ	ก	ก	ก	ก	ก
อักษรต่ำ		ก	ก ^๓	ก ^๔	ก	ก

1. = เสียงสามัญ Mid Level/Fall

2. = เสียงเอก Low Fall

3. = เสียงโท High Fall

4. = เสียงตรี High Rise/Level

5. = เสียงจัตวา Low Rise

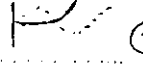

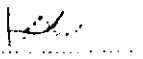
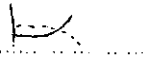

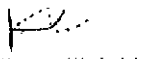
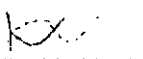

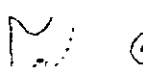

ข. ระบบวรรณยุกต์ภาษาสงขลา

		คำเป็น			คำตาย	
		ไม่มีรูปวรรณยุกต์	รูปวรรณยุกต์เอก	รูปวรรณยุกต์โท	สระยาว	สระสั้น
อักษรสูง		ก ^๑	ก ^๑	ก ^๒	ก ^๒	ก
อักษรกลาง	อโหมะ	ก ^๒	ก ^๑	ก ^๒	ก	ก ^๔
	โหมะ	ก ^๒	ก ^๑	ก ^๒	ก ^๔	ก ^๔
อักษรต่ำ		ก ^๓	ก ^๗	ก ^๕	ก ^๗	ก ^๔

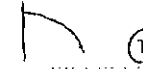

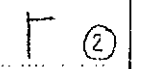
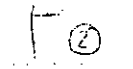

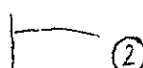

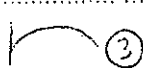
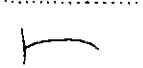
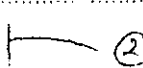
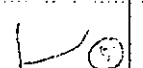
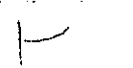

1. สูง (ตก) ขึ้น
2. สูงระดับ หรือสูงตก
3. กลางขึ้นตก ป่า
กลางขึ้น กัด
4. กลางระดับ
5. กลางตก
6. ต่ำขึ้น
7. ต่ำตก

ค. ระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษานคร

✓ นาง
.... พจนานุกรม

	คำเป็น		คำตาย		
	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	รูปวรรณยุกต์เอก	รูปวรรณยุกต์โท	สระยาว	สระสั้น
อักษรสูง	 ①	 ②			
อักษรกลาง					
					
อักษรต่ำ	 ②	 ④	 ⑤		

ง. ระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาสุราษฎร์ธานี

	คำเป็น		คำตาย		
	ไม่มีรูปวรรณยุกต์	รูปวรรณยุกต์เอก	รูปวรรณยุกต์โท	สระยาว	สระสั้น
อักษรสูง	 ①	 ①	 ②	 ②	 ②
อักษรกลาง			 ②	 ⑤	
	 ③		 ②	 ⑥	
อักษรต่ำ	 ④	 ⑤	 ⑥		 ⑦

การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

1. $h + h \Rightarrow t$
2. $h + \text{อื่น} \Rightarrow t \text{ หรือ } l$
3. $h h + \text{อื่น} \Rightarrow l$
4. $h + h \Rightarrow t$
 $+ \text{อื่น} \Rightarrow \text{ต่างเดิม}$

2.2.5 การละพยางค์ที่ไม่เน้นในคำภาษาไทยกลาง

ก. ตัดพยางค์หน้าออก เช่นในคำว่า อร่อย กระทบ กระเป๋ำ สถานี สะพาน ตะเกียง กระดาน ชยะ กระโถก พรรษา บรรทุก ขนม ถนน ขนุน ระฆัง (อี)กา วัน(อัง)คาร (ตะ)เกียง

ข. ตัดคำพยางค์ที่ไม่เน้นออก เช่นในคำว่า (กระ)คานคำ นา(พิ)กา หัว(เราะ)เยาะ คอก(มะ)เขือ ไม้(บรร)ทัด กี(ริ)ยา

ลักษณะเช่นนี้ปรากฏในข้อมูลที่เกิดขึ้นทั้งในจังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี

2.2.6 การใช้คำซ้ำแทนเช่นคำว่า "ฉลาด" ซึ่งที่มีความหมายร่วมกับคำว่า "กลัว" ในภาษาไทยกลางมาแทนคำที่ภาษาไทยกลางใช้ ได้แก่คำว่า

<u>ไทยกลาง</u>	<u>นคร</u>	<u>สงขลา</u>
แย่ง		ชิง
นุ่ง	ใส่	ใส่
ไกล	แค	แย
วิ่ง	แลน	แลน
ตก	พลัด	พลัด
เมื่อเช้า	แต่เช้า	แล็กฉ่ำ
ชม	ยอ	ยอ
ฝนหาย (หยุดตก)	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง
ค้ม	กิน	กิน
โซดานนาฬิกา	หมูนลานนากา	ซันดานนากา
ปวด (หัว)	เจ็บ (หัว)	เจ็บ
มองดู	แล	แล
บุหรี	ยาสูบ	ยาสูบ
ทอง	ฟุง	ฟุง
เงิน	ถังค์	เปี้ย

ในจังหวัดสงขลายังมีพบคำที่ใช้ต่างไปจากความหมายในภาษาไทยกลางดังนี้
 คำสั่ง ขบ ชัก นายบ้าน ลัก น้ำร้อน/พลัง ทิม จามใส่ แหก แซ่เสร็จ
 ฝั่ง กัด ปา ไหล/ตำ ไมค์/ไม้แทง เทบ/เกือบ ขโมย ผู้ใหญ่บ้าน คำ
 เคย/ชิน ยาย/แม่เฒ่า น้ำเคือด ปฏิทิน จามรด จวนเสร็จ นึก ซาค

2.2.7 การใช้คำอื่นที่มีในภาษาไทยกลางมาแทนคำภาษาไทยกลาง หิ้ง ๆ ที่
 ในภาษาไทยกลาง คำทั้งสองมีความหมายต่างกันโดยสิ้นเชิง เช่น

<u>ไทยกลาง</u>	<u>นคร</u>	<u>สงขลา</u>
กุงแหง	กุงแหง	ชานกุง
เสื่อ	สาค	สาค
หิว	เหนื่อย	เหนื่อย
ขอมรด	แตงรด	แตงรด
คุษ	แลง	แลง
ปิ่นโต	ชั้น	ชั้น
ตอย	ไซ	ไซ
โม้	ชี้คุษ	ชี้คุษ
สัประรด	ยานัก	ยานักต์
คอย	คอย	ทา
สงสาร	เอ็นคู	เห็นคู (เอ็นคู)

2.2.8 การใช้คำภาษาถิ่นแทนคำภาษาไทยกลาง เช่น

<u>ไทยกลาง</u>	<u>นคร</u>	<u>สงขลา</u>
มะนาว	สมนาว	โลกนาว
คนมาก, เยอะแยะ	คนกะดุษ	คนดุษ
น้อย	หึค	อิค
มะเขือ	ลูกเขือ	โลกเขือ
แตงโม	แตงจิ้น	แตงจิ้น

<u>ไทยกลาง</u>	<u>นคร</u>	<u>สงขลา</u>
เป็นอย่างไร	พรันหรือ	พันพลี
มะละกอ	ลอกอ	หลอกอ
เสี้ยคาย	คายของ	คายของ
ทำไม	ไซร	ไส
พุงนี้	ธอเขา	คอโพลก, คอฉาว
อะไร	ปรีอ	ไอไหล
มี	ยัง	ยัง
สายแล้ว	หวันเที่ยงแล้ว	หวันสายแล้ว
พริก	คิปลี	คิปลี
เวลาจะแกง	พอจะแกง	พออิแกง
น้ำพริก	น้ำซุบ	น้ำซุบ
ประตู	ปะตู	ปากตู
(โรงเรียน) เขา	ขึ้น	(โรงเรียน) ขึ้น
เผือก	ห้วงอน/ห้วงมัน	ห้วงอน
พักทอง	น้ำคาว	น้ำเตา (นามดาว)
เล็กน้อย	ฮิดเคี้ยว	ฮิดนึ่ง
สกปรก	สกปรก	ซักโซลก
เมื่อปีกลาย	เมื่อปีแล้ว	แล็กปีแล้ว
เล็ก ๆ	ฮิดเคี้ยว	เอี้ยค ๆ
เลอะเทอะ	สกปรก	ลูละ
แตงกวา	ลูกแตง	โหลกแตง / แตงเบา
ลิบเอ็ดคณาฬิกา	คี่ลิบเอ็ดค	คี่ลิบเอ็ดค
ทิศตะวันตก	ประทก	ประทก
กระเป่า 1 ใบ	เป่า 1 ลูก	ปาวหนึ่งโหลก

<u>ไทยกลาง</u>	<u>นคร</u>	<u>สงขลา</u>
ชาวหลาม	ลามเหนียว	เหนียวหลาม
ศาล	โน้ต	โนค
ทิศเหนือ	ทิศเหนือ	ประตั้น, กะตั้น
กั้งหัน	<u>ลูกลม</u>	โหลกลม
โคลน	ลูก	ลูก
กุกูแจ	ลูกแจ/โหลกแจ	โหลกแจ
กระคุ่ม	ลูกคุ่ม	โหลกคุ่ม
เข็มขัด	สายเอว	ชายเอว

2.2.9 การใช้สำนวนที่ไม่มีในภาษาไทยกลาง

<u>ไทยกลาง</u>	<u>นคร</u>	<u>สงขลา</u>
ชากวาธรรมคา	ชา	ชากวาทุกนี้
วาน (หนอย)	ใช้ที่	ขอฉวย (หนอย)
ทำควยไม้	ทำกับไม้	ทำกับไม้
ล้างมือให้สะอาด	ล้างให้หมด	ล้างให้เกลี้ยง
เมื่อครู	แต่เดี๋ยวก	แต่เดี๋ยวก
เขาครู	หัวข้าว	หัวข้าว
ตำน้ำพริก	ตำน้ำซุบ	ตำน้ำพริก

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยของเด็กนักเรียนชั้น ป. 3 ในภาคใต้ ว่าแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยของเด็กในกรุงเทพ หรือไม่ โดยส่วนรวมและในค่าน

1. การฟังคำในภาษาไทยกลาง

2. การฟังวลีและประโยคในภาษาไทยกลาง

3. การใช้ภาษาไทย

4. ความเข้าใจศัพท์และสำนวนที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาไทยในชั้นประถม

ปีที่ 1 และประถมปีที่ 2

5. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและตีความประโยคในภาษาไทยกลาง

2. เพื่อระบุปัญหาของนักเรียนในภาคใต้

1. การฟังคำภาษาไทยกลาง

2. การฟังวลีและประโยคในภาษาไทยกลาง

3. การใช้ภาษาไทย

4. ความเข้าใจศัพท์และสำนวนที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาไทยในชั้นประถม

ปีที่ 1 และประถมปีที่ 2

5. ความเข้าใจและความสามารถในการตีความประโยคในภาษาไทยกลาง

การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยกลางของเด็กนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 ในกรุงเทพ และในภาคใต้

ในการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์รวมในด้านการฟัง คำ วลี ประโยค การใช้ภาษา โดยความสามารถในการเข้าใจศัพท์และสำนวนในแบบเรียนภาษาไทย และความสามารถในการอ่าน และตีความประโยคในภาษาไทยกลาง

3.2 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะปัญหาภาษาของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคใต้จากจังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเหตุที่ว่าจังหวัดทั้งสามมีจำนวนนักเรียนประถมศึกษาสูงสุดในภาคใต้ ทั้งนี้ สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดเป็นผู้พิจารณาเลือกโรงเรียนให้ดำเนินการวิจัย

3.3 นิยามศัพท์เฉพาะ

"ปัญหาภาษา" หมายถึง อุปสรรคต่าง ๆ ที่เด็กนักเรียนประสบในด้านการฟัง คำ วลี ประโยค การใช้ภาษา ความสามารถในการเข้าใจศัพท์ สำนวน ความสามารถในการอ่านและการตีความประโยคในภาษาไทยมาตรฐานจากการทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อการวิจัยนี้

"เด็กนักเรียน" หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนจังหวัดภาคใต้ที่เลือกใช้ในการวิจัย

3.4 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการจะระบุและศึกษาปัญหาของนักเรียนในภาคใต้ในการเรียนภาษาไทย เพื่อสำรวจว่านักเรียนในภาคใต้มีปัญหาในการเรียนภาษาไทย หรือไม่เพียงไร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ก. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของเด็กนักเรียนในภาคใต้ และในกรุงเทพฯ ในด้าน

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจคำและเสียงในภาษาไทย
2. ผลสัมฤทธิ์ในการฟังประโยคในภาษาไทย
3. ผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาไทย
4. ผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจศัพท์ และสำนวนที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทย

ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2

5. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน และตีความประโยคที่อ่าน
6. ผลสัมฤทธิ์รวมทางด้านความสามารถในการเรียนภาษาไทย

ข. ระบุปัญหาของนักเรียนในภาคใต้ในค่าน

1. การฟังคำและเสียง
2. การฟังประโยค
3. การใช้ภาษาไทย
4. ความเข้าใจศัพท์และสำนวน
5. ความเข้าใจและความสามารถในการตีความ

โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มนักเรียนในภาคใต้ และผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มนักเรียนในกรุงเทพฯ เป็นรายข้อ ว่ามีเรื่องใดบ้างที่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในภาคใต้ ค่อยกว่าของนักเรียนในกรุงเทพฯ จนสร้างปัญหาในการใช้ภาษาไทยของเด็กกลุ่มแรก

3.5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เขตการศึกษา 2 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนประถมศึกษามากที่สุด ในบรรดาเขตการศึกษา 3 (เขต 2, 3, 4) ในภาคใต้ และได้เลือกจังหวัด 2 จังหวัด ในเขตการศึกษาที่ 2 คือ จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยเหตุที่ว่าจังหวัดทั้งสาม เป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักเรียนประถมศึกษาสูงสุด จากการสำรวจล่าสุดในปี 2525 ของฝ่ายวิเคราะห์ของสถิติของสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ คือ

จังหวัดนครศรีธรรมราช	มีจำนวนนักเรียน	224,553	คน
จังหวัดสงขลา	มีจำนวนนักเรียน	139,935	คน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	มีจำนวนนักเรียน	105,741	คน
จังหวัดพัทลุง	มีจำนวนนักเรียน	73,283	คน
จังหวัดชุมพร	มีจำนวนนักเรียน	51,167	คน
	รวม	594,679	คน

(ข้อมูลจากฝ่ายวิเคราะห์ กองสถิติสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ 2526)

หลังจากนั้นจึงได้ขอความร่วมมือจากทางสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติ ให้ช่วย
จัดหาโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นโรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียน 500 - 1000 คน)
ที่อยู่นอกอำเภอเมือง และได้รายชื่อในจังหวัดทั้งสาม และที่อยู่ชานเมืองกรุงเทพมหานครดังรายชื่อ
ต่อไปนี้

จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.	โรงเรียนวัดทองพูน อ. รอนพิบูลย์	49	คน
2.	โรงเรียนวัดสะไกร อ. เขียวใหญ่	49	คน
3.	โรงเรียนเทวคาราม อ. ทาเสา	50	คน
	รวม	148	คน

จังหวัดสงขลา

1.	โรงเรียนตำบลอนมิตรภาพที่ 4 อ. ระโนด	50	คน
2.	โรงเรียนบ้านปากสะกอย อ. เทพา	26	คน
3.	โรงเรียนบ้านสุคเขา อ. จะนะ	41	คน
	รวม	117	คน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.	โรงเรียนวัดมุลเหล็ก*	อ. ท่าฉาง	24	คน
2.	โรงเรียนวัดพระพรหม*	อ. ท่าฉาง	33	คน
3.	โรงเรียนกาญจนาราม**	อ. กาญจนดิษฐ์	55	คน
4.	โรงเรียนบ้านต้นมะพร้าวมิตรภาพ	อ. ศีรีรัฐนิคม	14	คน
		รวม	126	คน

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.	โรงเรียนบ้านบางกะปิ	131	คน
2.	โรงเรียนบางจาก	131	คน
	รวม	262	คน

* เป็นโรงเรียนขนาดกลางมีนักเรียนระหว่าง 200 - 400 คน

** เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีนักเรียน 400 คนขึ้นไป

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบ 5 ชุดคือ

1. แบบทดสอบชุดที่ 1 ใช้วัดความสามารถในการฟังเสียงและคำในภาษาไทยกลางที่แตกต่างจากภาษาไทยในภาคใต้ เป็นแบบทดสอบการตีความเสียงที่ได้ยินโดยเลือกจากตัวเลือก 2 ตัว 20 ข้อ

ตัวอย่าง

๐ (เสียง) มันห่มอะไร

ก. ห่าอะไรในน้ำ

๐ ข. เอาอะไรมาห่ม

ค. อมอะไรไปฝาก

2. แบบทดสอบชุดที่ 2 ใช้วัดความสามารถในการฟังประโยคในภาษาไทยกลาง เป็นแบบทดสอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ
- ตัวอย่าง (เสียง) แม่บอกให้มานี้ไปตามพ่อและปิติมากินข้าว
- ถาม แม่ใช้ให้มานี้ไปทำอะไร
- ก. ไปกินข้าว
- ข. ไปทำกับข้าว
- ค. ไปเรียกพ่อ
3. แบบทดสอบชุดที่ 3 ใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษา เป็นแบบทดสอบเติมคำในช่องว่างโดยเลือกจากตัวเลือก 3 ตัว มีทั้งสิ้น 30 ข้อ
- ตัวอย่าง เขาอยู่ _____ แม่น้ำ
- ก. แคะ
- ข. ถิ่ง
- ค. ไกล
4. แบบทดสอบชุดที่ 4 ใช้วัดความสามารถในความเข้าใจศัพท์ และสำนวนโดยเลือกความหมายจากตัวเลือก 3 ตัว จำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ
- ตัวอย่าง อาการของพ่อไม่สู้ดีเลย
- ก. ไม่เป็นไร
- ข. น่าเป็นห่วง
- ค. ไกลจะหายแล้ว
5. แบบทดสอบชุดที่ 5 ใช้วัดความสามารถในการอ่านประโยคภาษาไทย เป็นแบบทดสอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
- ตัวอย่าง พ่อสอนให้มานะรู้จักใช้จอบและเสียมทำสวน
- ถาม พ่อทำอะไร
- ก. ให้ออบมานะ
- ข. สอนมานะทำสวน
- ค. สอนมานะให้รู้จักสวน

3.7. การสร้างและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.7.1 การสร้างเครื่องมือมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยกลางและภาษาไทยภาคใต้จากเอกสารอ้างอิง
2. ศึกษาภาษาไทยกลางในตำราเรียนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และประถมศึกษาปีที่ 2 ว่ามีการใช้ภาษาไทยกลางใดที่แตกต่างจากภาษาไทยในภาคใต้ จนอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้ด้วยความร่วมมือจาก

นายนิคม	ลิมวีชรินทร์	ชาวจังหวัด	สงขลา
นางสาวพิทยา	การเจศิย์	ชาวจังหวัด	นครศรีธรรมราช
นางสาวธันษา	พิชัย	ชาวจังหวัด	สุราษฎร์ธานี

ที่เลือกใช้ตำราเรียนในระดับประถม 1 และ 2 เท่านั้นเป็นเพราะประชากรจะเป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนต้น การทดสอบปัญหาจึงต้องการทดสอบเฉพาะภาษาไทยกลางที่นักเรียนได้เคยเรียนรู้มาก่อนแล้ว อันจะทำให้ได้เห็นปัญหาจริง ๆ

3. นำความแตกต่างที่ได้จากการศึกษาในข้อ (2) มาแยกประเภทเป็น

ก. ปัญหาในการฟังเสียงและคำที่ก่อให้เกิดความหมายที่ต่างกันในภาษาถิ่นทั้งสอง เช่น "หม" ภาษาไทยในภาคใต้จะแปลว่า "งม" เป็นต้น

ข. ปัญหาในการฟังภาษาไทยในระดับประโยคที่มีประธาน กริยา กรรม หรือคำนามที่ตามหลังกริยามากกว่า 1 ตัว เสียง : "พ่อซื้ออาหารมาให้ปลา"

ถาม "พ่อซื้ออะไร"

ก. ชื่อปลา

ข. ชื่ออาหาร

ค. ชื่อลูกน้ำ

ค. ปัญหาในการใช้ภาษาไทยกลางในกรณีที่ใช้ภาษาไทยในภาคใต้ใช้คำที่ต่างไปจากคำในภาษาไทยกลาง เช่น "ไปซ่อมรถ" ภาคใต้จะใช้ "ไปแต่งรถ" เป็นต้น

ง. ปัญหาในการเข้าใจศัพท์ที่เป็นศัพท์ "สภาพ" ไม่ใช่ในการพุดจาโดยปกติ เช่น "รับประทาน" "รถบรรทุก" หรือศัพท์ที่ครูต้องแปลหรืออธิบาย เช่น สาธารณสมบัติ มิ่งขวัญ รับเสด็จ หรือสำนวนที่ไม่มีใช้ในภาษาในภาคใต้ เช่น กระจอกโอกฮาก เป็นมันเหมาะ พุดเหลวไหล เป็นต้น

จ. ปัญหาในการเข้าใจในการอ่านประโยคที่มีโครงสร้างสลับซับซ้อน

1. ความสามารถในการจับใจความ และ 2 ความสามารถในการตีความ เช่น
ประโยค จะทิ้งอะไรทิ้งในถึงขยะจะได้ไม่เลอะเทอะ
ถาม อะไรจะเลอะเทอะ

ก. ถึงขยะ

ข. ถนน

ค. คนถึงขยะ

4. นำปัญหาดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบทดสอบ 5 ชุด เพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทยกลางคือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิด 3 ตัวเลือก เพราะต้องการศึกษาว่าเสียงเทียบคู่ เช่น "หม" ซึ่งภาคใต้หมายถึง "งม" เป็นปัญหาในการเรียนรู้ของเด็กในภาคนี้หรือไม่ เพียงใด มีทั้งสิ้น 30 ข้อ

ชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบชนิด 3 ตัวเลือก เพื่อทดสอบความสามารถในการฟังประโยคในภาษาไทย มีทั้งสิ้น 25 ข้อ

ชุดที่ 3 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา ประกอบด้วยแบบทดสอบชนิด 3 ตัวเลือก มีทั้งสิ้น 40 ข้อ

ชุดที่ 4 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเข้าใจศัพท์และสำนวนชนิด 3 ตัวเลือก มีทั้งสิ้น 34 ข้อ

ชุดที่ 5 เป็นแบบทดสอบความในการอ่านและเข้าใจประโยคชนิด 3 ตัวเลือก มีทั้งสิ้น 25 ข้อ

3.7.2 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบทั้ง 5 ชุดไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนวัดใหม่ทองสม จำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2526 และที่โรงเรียนบ้านคชธาร อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2526

2. สํารวจแบบทดสอบ และคัดเลือกแบบที่มีสมบัติที่มีผู้ตอบครบทุกข้อ และผู้ตอบชาวกรุงเทพฯ หรือในภาคใต้

โรงเรียนวัดใหม่ทองสม มีข้อสอบสมบูรณ์ 24 ชุด

โรงเรียนบ้านคชธาร มีข้อสอบสมบูรณ์ 32 ชุด

รวมเป็นข้อสอบที่สมบูรณ์ 56 ชุด

3. ให้คะแนนผู้ทำแบบทดสอบแต่ละฉบับ แล้วแยกแบบทดสอบเป็น 5 ชุด

4. นำคะแนนที่ได้มาเรียงจากมากมาหาน้อย สำหรับแบบทดสอบแต่ละชุด

5. นำคะแนนของ 27 % (15 คน) ของผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด และ 27 % (15 คน) ของผู้ที่ได้คะแนนต่ำที่สุดมาหาค่าสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก และสัดส่วนของของผู้ที่ทำแบบทดสอบคือ $\frac{PH}{N}$ ของกลุ่มสูง และ $\frac{PL}{N}$ ของกลุ่มต่ำ $N = 15$

6. หาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่ายของข้อสอบ (Δ) โดยใช้ตารางของ Chung Teh Fan (ดูรายละเอียดในตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข)

7. เลือกแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .2-.8 มาเป็นแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุดที่ 1	20	✓
แบบทดสอบชุดที่ 2	25	✓
แบบทดสอบชุดที่ 3	30	✓
แบบทดสอบชุดที่ 4	30	✓
แบบทดสอบชุดที่ 5	20	✓

รวมทั้งสิ้น 125 ข้อ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

8. นำแบบทดสอบมาตรวจและให้คะแนนอีกครั้งโดยตัดข้อที่ไม่ต้องการออก
 9. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร

$$r^{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s^2t} \right\}$$

เมื่อ

n	คือจำนวนข้อในแบบทดสอบ
p	คือสัดส่วนของผู้ทำได้ในแต่ละข้อ
q	คือสัดส่วนของผู้ทำผิดในแต่ละข้อ
s^2	(ค่าความแปรปรวน) = $\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$
N	จำนวนประชากร
x	ค่าเฉลี่ย

(ดูรายละเอียดในตารางที่ 2 ใน Appendix B)

ผลปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 5 ชุด มีค่าความเชื่อมั่นดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1	ค่าความแปรปรวน = 16.72	ค่าความเชื่อมั่น = .77
ชุดที่ 2	ค่าความแปรปรวน = 10.18	ค่าความเชื่อมั่น = .64
ชุดที่ 3	ค่าความแปรปรวน = 46.84	ค่าความเชื่อมั่น = .89
ชุดที่ 4	ค่าความแปรปรวน = 9.51	ค่าความเชื่อมั่น = .61
ชุดที่ 5	ค่าความแปรปรวน = 67.04	ค่าความเชื่อมั่น = .94

ดูรายละเอียดในตารางที่ 1- 5 ในภาคผนวก ข หน้า 99 - 107

2.7.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ย $\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$

เมื่อ \bar{x} = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนขอมูล

2. ค่าความแปรปรวน

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ N = ประชากร x = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติในการหาคณภาพของเครื่องมือ

1. การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบทดสอบ และค่าความยากง่ายโดยวิธีการแจกแจง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ได้นำหนักคะแนนสูงออกเป็น 27 % เป็นกลุ่มสูง และกลุ่มที่ได้นำหนักคะแนนต่ำเป็น 27 % เป็นกลุ่มต่ำ แล้วคำนวณหาสัดส่วนของผู้ตอบถูกกับจำนวนผู้ทำข้อสอบทั้งในกลุ่มสูง (PH) และกลุ่มต่ำ (PL) เป็นรายข้อ จากนั้นจึงนำค่า PL และ PH ที่ได้ไปหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) โดยใช้ตารางแสดงอำนาจจำแนกและความง่ายของ Chung Teh Fan

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (r^{tt}) โดยใช้สูตร

$$r^{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ n จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 p สัดส่วนของผู้ทำถูกในแต่ละข้อ
 q สัดส่วนของผู้ทำผิดในแต่ละข้อ
 s_t^2 คือความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด โดยคำนวณจาก

$$s_t^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

(N = จำนวนผู้ทำแบบทดสอบ x = จำนวนผู้ทำแบบทดสอบถูกแต่ละข้อ)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สูตร

$$Z = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ \bar{x}_1	คือค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มกรุงเทพ
\bar{x}_2	คือค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มใต้
s_1^2	คือค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มกรุงเทพ
s_2^2	คือค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มใต้
n_1	จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่างกรุงเทพ
n_2	จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่างใต้
ระดับความเชื่อมั่น .05	ค่า ≥ 1.96
.01	ค่า ≥ 2

4. สถิติที่ใช้ในการระบุปัญหา ได้จากการหาความแตกต่างระหว่างคะแนนของกลุ่มกรุงเทพ และกลุ่มภาคใต้เป็นรายข้อ

โดยใช้สูตร

$$Z = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{\frac{(f_1 + f_2)}{n_1 + n_2} \left(1 - \frac{f_1 + f_2}{n_1 + n_2}\right) \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}}$$

f จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

f_1 กลุ่มกรุงเทพ

f_2 กลุ่มภาคใต้

n_1 จำนวนผู้ทำแบบทดสอบกลุ่มกรุงเทพ

n_2 จำนวนผู้ทำแบบทดสอบกลุ่มใต้ $p = \frac{f}{n}$

ถ้าผลของการวิเคราะห์ค่า $Z \geq 1.96$ ในข้อสอบข้อใด จะถือว่าผู้เรียนกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า มีปัญหาในการเรียนภาษาไทยในเรื่องนั้นถึง 95 %

ถ้าค่า $Z \geq 2.58$ ในข้อสอบข้อใด แปลว่าผู้เรียนในกลุ่มนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า มีปัญหาในการเรียนภาษาไทยในเรื่องนั้นถึง 99 %

สรุปผล การวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

4.1 จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยของเด็กนักเรียนชั้น ป. 3 ในภาคใต้ ว่าแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยของเด็กในกรุงเทพ หรือไม่ โดยส่วนรวมและโดยเฉพาะด้าน

ก. ผลสัมฤทธิ์รวม

ข. ผลสัมฤทธิ์เฉพาะด้าน กล่าวคือในด้าน

1. การฟังคำในภาษาไทยกลาง

2. การฟังวลีและประโยคในภาษาไทยกลาง

3. การใช้ภาษาไทย

4. ความเข้าใจศัพท์และสำนวนที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาไทยในชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 และประถมศึกษาปีที่ 2

5. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและตีความประโยคในภาษาไทยกลาง

2. เพื่อระบุปัญหาของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในด้าน

1. การฟังคำภาษาไทยกลาง

2. การฟังวลีและประโยคในภาษาไทยกลาง

3. การใช้ภาษาไทย

4. ความเข้าใจศัพท์ และสำนวนที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาไทยในชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 และประถมศึกษาปีที่ 2

5. ความเข้าใจและความสามารถในการตีความประโยคในภาษาไทยกลาง

4.2 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยกลางของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพ และในภาคใต้

4.2.1 การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์รวม ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพ และในภาคใต้

ตารางที่ 3

รายละเอียดของคะแนนผลสัมฤทธิ์รวมความสามารถในการใช้ภาษาไทย
ของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพและในภาคใต้

แบบทดสอบชุด 1-5

กลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพ

N = 243 คน

	แบบทดสอบชุดที่	คะแนน คัม	X	ΣX	X^2	ΣX^2
1.	การฟังคำ	20	12.79		163.58	
2.	การฟังวลีและประโยค	25	20.12		404.81	
3.	การใช้ภาษาไทย	30	20.99		440.58	
4.	ศัพท์และสำนวน	30	19.68		387.30	
5.	การตีความ	20	11.83		139.95	
		125		85.41		1536.22

$$\begin{aligned}
 s_1^2 &= \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{(243 \times 1,536.22) - (85.41)^2}{243(243-1)} \\
 &= \frac{373,301.46 - 7,294.87}{243 \times 242} \\
 &= \frac{366,006.59}{58,806} \\
 &= 6.22 \\
 s_1^2 &= 6.22
 \end{aligned}$$

กลุ่มตัวอย่างในภาคใต้ $N = 429$

	แบบทดสอบชุดที่	คะแนน	X	ΣX	X^2	ΣX^2
1.	การฟัง	20	11.09		122.98	
2.	การฟังวลีและประโยค	25	19.40		376.36	
3.	การใช้ภาษาไทย	30	17.75		315.06	
4.	ศัพท์และสำนวน	30	17.48		305.55	
5.	การตีความ	20	10.95		119.90	
		125		76.67		1239.85

$$\begin{aligned}
 s^2 &= \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{(429 \times 1239.85) - (76.67)^2}{429 \times 428} \\
 &= \frac{531895.65 - 5878.28}{429 \times 428} \\
 &= \frac{526017.37}{429 \times 428} \\
 &= 2.86 \\
 s^2 &= 2.86
 \end{aligned}$$

เมื่อ \bar{X}_1	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มกรุงเทพ	= 85.41
\bar{X}_2	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มภาคใต้	= 76.67
N_1	จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่างกรุงเทพ	= 243
N_2	จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่างภาคใต้	= 429
S_1^2	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างกรุงเทพ	= 6.22
S_2^2	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างภาคใต้	= 2.86

$$\begin{aligned}
 z &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}} \\
 &= \frac{85.41 - 76.67}{\sqrt{\frac{6.22}{243} + \frac{2.86}{429}}} \\
 &= \frac{8.74}{\sqrt{.0256 + .0067}} \\
 &= \frac{8.74}{\sqrt{.0323}} \\
 &= \frac{8.74}{.1797} \\
 &= 48.64
 \end{aligned}$$

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 เมื่อ $z \geq 2.58$

แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์รวมของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในกรุงเทพ และในภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญระดับ .01

4.3 การศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาไทยกลางของนักเรียนในภาคใต้และนักเรียน ในกรุงเทพ

ในการวิจัยครั้งนี้ มิได้มุ่งวิจัยหาความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเพียงอย่างเดียว เพราะแน่นอนที่ว่าความแตกต่างระหว่างภาษาถิ่นไทยกลาง และภาษาถิ่นใต้ย่อมมีผลต่อการใช้ภาษาไทยกลางของเด็กนักเรียนในภาคใต้ เพราะสื่อและตำราเรียนต่าง ๆ ใช้ภาษาไทยกรุงเทพ ในการสื่อสารทั้งสิ้น อันที่จริงแล้ว ผู้วิจัยสนใจที่จะระบุปัญหาของเด็กนักเรียนในภาคใต้ในการใช้ภาษาไทย ทั้งทางด้านการฟัง การใช้ภาษา และความเข้าใจในการอ่านประโยคภาษาไทยกรุงเทพ ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเด็กกลุ่มนี้ ไม่แต่เฉพาะในรายวิชาภาษาไทย แต่จะสร้างปัญหาให้กับเด็กนักเรียนในภาคใต้ ในรายวิชาอื่น ๆ เกือบจะทุกรายวิชาที่ใช้ภาษาไทยกรุงเทพ เป็นสื่อในการเรียนการสอน ความค้อยในการใช้ภาษาของเด็กนักเรียนในภาคนี้จึงอาจมีผลกระทบถึงผลสัมฤทธิ์รวมในรายวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียนด้วย ปัญหาที่พบถึงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สร้างสื่อการเรียนการสอน และครูผู้สอน ที่จะได้ศึกษาปัญหาในการสอนภาษาไทยแก่เด็กนักเรียนในภาคใต้

4.3.1 ปัญหาในการเรียนภาษาไทยกลางของนักเรียนในภาคใต้ ทางด้านการฟังคำ (แบบทดสอบชุดที่ 1)

ในการระบุปัญหา ผู้วิจัยได้ศึกษาความแตกต่างต่อระหว่างคะแนนของนักเรียนในกรุงเทพ และนักเรียนในภาคใต้เป็นรายข้อ โดยใช้สูตร

$$Z = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{\left(\frac{f_1 + f_2}{n_1 + n_2}\right) \left(1 - \frac{f_1 + f_2}{n_1 + n_2}\right) \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}}$$

และตัวค่า $\alpha = .05$ ซึ่งหมายความว่าถ้าแบบทดสอบใดมีค่า $Z = 1.96$ ก็จะไม่แปลว่าในการทดสอบกับนักเรียน 100 คน นักเรียน 95 คน จะมีปัญหาในเรื่องนั้น

$$P_1 = \frac{\text{ผู้ทำแบบทดสอบถูก (f)}}{\text{จำนวนผู้ทำแบบทดสอบ (n)}}$$

- f_1 ผู้ทำแบบทดสอบถูกในกลุ่มกรุงเทพ
 n_1 จำนวนผู้ทำแบบทดสอบในกลุ่มกรุงเทพ
 f_2 ผู้ทำแบบทดสอบถูกในกลุ่มนักเรียนในภาคใต้
 n_2 จำนวนผู้ทำแบบทดสอบในกลุ่มภาคใต้

(ดูรายละเอียดการคำนวณในตารางที่ 16 ของภาคผนวก ข) หน้า 106 .

ตารางที่ 4

แสดงปัญหาในการฟังเสียงและคำในภาษาไทยกลาง

แบบทดสอบชุดที่ 1

- N_1 กลุ่มตัวอย่างกรุงเทพ
 N_2 กลุ่มตัวอย่างภาคใต้
 F_1 ผู้ทำถูกในแต่ละข้อของกรุงเทพ
 F_2 ผู้ทำถูกในแต่ละข้อของภาคใต้
 P_1 คือสัดส่วนของผู้ที่ทำถูกกลุ่มกรุงเทพ
 P_2 คือสัดส่วนของผู้ที่ทำถูกในกลุ่มภาคใต้

แบบทดสอบชุดที่ 1 การฟัง

ให้นักเรียนฟังประโยค แล้วเลือกวงคำตอบที่ถูกต้องตามข้อความที่ได้ยิน

ตัวอย่าง (1) ได้ยินครุฑว่า " _____ " (2) _____

- ก. เขายังเป็นแกง
 ข. เขายังสัตว์ชนิดหนึ่ง
 ค. เขายังเป็นเป็น

- ก. ที่อยู่ติดกับฝ้าบ้าน
 ข. ที่อยู่ถึงฝ้าเพดาน
 ค. ที่อยู่ใค้อยู่ทางขวามือ

1. _____

- ก. หาะอะไรในน้ำ
 ข. เอาอะไรมาหม
 ค. อมอะไรอยู่ในปาก

2. _____

- ก. เขาเงยหน้า
 ข. เขาไม่มาหาเราเลย
 ค. เขาชายหน้าเรา

F_1	P_1	F_2	P_2	Z
196	.806	280	.652	4.196 **
103	.423	129	.300	3.236 **

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
3. _____ ก. มองเห็นฟันในปาก ข. มองเห็นคนชื่อขวัญ ค. มองเห็นควันไฟ	166	.683	209	.487	4.937**
4. _____ ก. ไหมหมดแล้ว ข. ตะเกียงขายหมดแล้ว ค. เตรียมไว้หมดแล้ว	97	.399	172	.400	0.00
5. _____ ก. นกอยู่บนต้นไม้ต้นนี้ ข. นกอยู่ในกรงหลังนี้ ค. นกอยู่ตรงนี้	142	.584	165	.384	5.025**
6. _____ ก. ไปเก็บขนม้ายัดหมอน ข. ไปเอาขนมมาเก็บ ค. ไปเก็บขนมมากิน	188	.773	339	.790	-0.516
7. _____ ก. เอากระบอกลมาหรือยัง ข. เขาบอกขามาหรือยัง ค. เขาขนเบาะเค็กลมาให้หรือยัง	126	.578	156	.363	3.934**
8. _____ ก. เหนื่อยหรือยัง ข. อยากกินข้าวหรือยัง ค. ยกถุงข้าวไปหรือยัง	161	.662	107	.249	10.562**

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
9. _____ ก. อยาตีเค็กมากนั้ก ข. อยาเขียนโ้หมากนั้ก ค. อยาเขียนหลายหน้านั้ก	175	.720	287	.668	6.774 ^{**}
10. _____ ก. สั้ทว้ทว้ันนั้มีราคาหรือเปล้า ข. สั้ทว้ทว้ันนั้ขายไค้ใหม่ ค. สั้ทว้ทว้ันนั้มีขาหรือเปล้า	189	.777	327	.762	3.947 ^{**}
11. _____ ก. ไปหิบบหม้อม้าให้ที่ ข. ไปตามหม้อม้าที่ ค. ไปลากวัวมาที่	211	.868	353	.822	1.564
12. _____ ก. นั้งไม่เรีบบร้อบ ข. นั้งตลุงไม่สนุ้ก ค. นั้หุ้ญงคนนั้ไม่คั้	158	.658	262	.610	12.403 ^{**}
13. _____ ก. จะไปฆ่ากันที่ไหนด ข. จะไปหาหน้าคาคาที่ไหนด ค. จะไปขายของกันที่ไหนด	132	.543	245	.571	-0.705
14. _____ ก. เอาไม้ไปค้ำคั้นไม้หรือยัง ข. มีคหรือยัง ค. ข่าหรือยัง	162	.666	264	.615	1.324

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
15. _____ ก. ป่าหมาดใหม่ ข. ป่าดงล่อตเตอร์ใหม่ ค. ป่าราคาดใหม่	188	.773	252	.587	0.033
16. _____ ก. เขามาวัว ข. เขากับวัว ค. เขาลมวัว	118	.485	209	.487	0.00
17. _____ ก. มีโซมาดามเรือใหม่ ข. มีเงินสู้กับเขาใหม่ ค. มีเงินมาซื้อใหม่	212	.872	355	.827	1.146
18. _____ ก. โลมคไปหมคแล้ว ข. ไฟใหม่หมคแล้ว ค. ขายของหมคแล้ว	104	.427	116	.270	4.046 ^{**}
19. _____ ก. เอาของไปเก็บหมคแล้ว ข. แกงหมคแล้ว ค. แกลบเลี้ยงหมูหมคแล้ว	134	.551	281	.655	-2.680
20. _____ ก. มีเปรดแปดตัว ข. มีสัตว์อยู่ 8 ตัว ค. มีเลข 8 อยู่ 8 ตัว	149	.613	291	.678	-1.710

** แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01, $Z = 2.58$

* แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05, $Z = 1.96$

จากค่าความแตกต่างในตารางที่ 4 โดยเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้ทำถูกในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มแล้ว จะเห็นได้ว่านักเรียนในภาคใต้มีปัญหาในการฟังภาษาไทยกลาง ประมาณ 50 % (มีปัญหา 10 ข้อ จาก 20 ข้อ) ในข้อต่อไปนี้

แบบทดสอบข้อ 1.	นั้นหมีอะไร	(หมี - งม) **
2.	เขาหายหน้าไป	(หาย - หงาย) **
3.	มองเห็นคว้นขาว	(คว้น - พัน) **
5.	นกอยู่กรงนี้	(กรง - ทรง) **
7.	เบาะมาหรือยัง	(เบาะ - บอ) **
8.	หิวข้าวกันหรือยัง	(หิว - หิว) **
9.	อย่าเขียนนานนักนะ	(เขียน - เขียน) **
10.	สัตว์ตัวนั้นมีขาไหม	(ขา - ค่า) **
12.	หนังสือ	(หนังสือ - นัง) **
18.	มอดเกลี้ยงไม่มีเหลือ	(มอด - หมก) **

แต่ไม่มีปัญหาแตกต่างไปจากนักเรียนในกรุงเทพฯ แต่อย่างไรในการฟังในแบบทดสอบข้อ

4.	เกรียมหมกหรือยัง	(เกรียม - เตรียม)
6.	ไปเก็บนุ่นมาที่	(นุ่น - ชนุ่น)
11.	ไปหาหม่อมมาเถอะ	(หม่อ - หมอ)
13.	จะไปค้ากันที่ไหน	(ค้า - ซา)
14.	คำหรือยัง	(คำ - คำ)
15.	ปาถูกไหม	(ปา - ป่า)
16.	เขาล้อมรั้วกัน	(ล้อม - ล้ม)
17.	มีโซไหม	(โซ - สู้)
19.	แกลบหมกแล้ว	(แกลบ - เก็บ)
20.	มีเปิดแปดตัว	(เปิด - แปด)

จากผลของการวิเคราะห์จึงอาจสรุปได้ว่า นักเรียนในภาคใต้จะมีปัญหาต่อไปนี้ในการฟังภาษาไทยกลาง

4.3.1.1 ปัญหาเกี่ยวกับพยัญชนะต้น ได้แก่เสียงต่อไปนี้

	<u>ไทยกลาง</u>	<u>ไทยใต้</u>
	ท	ง
	คว	พ
และอาจจะมีปัญหาเสียง	กร	ทร

แต่สำหรับปัญหาในการฟังเสียง กร - ทร เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในข้อ 4 (เกรียม - เทรียม) ซึ่งทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะแม้ในภาคกลางเองก็มีการใช้หน่วยเสียง กร แทน ทร แทนกันอยู่ค่อนข้างแพร่หลาย (เกรียม เกรียม, ตรง กรง - กล, ทราย กรา กา

4.3.1.2 ปัญหาในการฟังเสียงสระ

ผลของการวิเคราะห์ปรากฏว่านักเรียนในภาคใต้จะไม่มีปัญหาในการฟังเสียงสระเท่าไร ทั้ง ๆ ที่มีความแตกต่างทางด้านสระพอสสมควรระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยใต้ (ดูรายละเอียดในการวิเคราะห์บทที่ 2) คงจะเห็นได้จากการทดสอบการฟังเสียงสระที่แตกต่างกันในข้อ 16, 17, 19 และ 20 ว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างการฟังเสียง "ออ" ซึ่งภาคใต้ใช้สระ "โอ" ในข้อ 18 (มอด - หมด) แต่ความแตกต่างนี้ไม่ปรากฏในข้อ 16 (ล่อม - ล้ม) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ใช้ตรวจสอบปัญหาเรื่องเดียวกัน

ที่น่าสังเกตคือ การที่คำ ในแบบทดสอบการฟังข้อ 19 ซึ่งทดสอบความสามารถในการฟังเสียง "แอ" ซึ่งภาคใต้มักใช้เสียง "เอ" (แกลบ - เก็บ) กลับมีคำ - และเมื่อจู่จำนวนผู้ตอบถูกปรากฏว่านักเรียนในภาคใต้ กลับมีจำนวนผู้ตอบถูกมากกว่าในภาคกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคำที่ใช้ทดสอบ "แกลบ" เป็นคำที่มีบริบทการใช้ในชนบท ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า นักเรียนในภาคกลางซึ่งอยู่ในสังคมเมือง อาจมิได้ใช้คำนี้บ่อยนัก นอกจากนี้การทดสอบเสียงเดียวกันในข้อ 20 (เบ็ด - แเปด) ก็มีคำ z เป็น

คล้ายเช่นกัน แม้ว่าจะไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.1.3 ปัญหาในการฟังเสียงตัวสะกด

แบบทดสอบที่ทดสอบปัญหาในการฟังเสียงตัวสะกดคือข้อ 7 (เบาะ - บอก) ซึ่งมีความแตกต่างอย่างสำคัญ แต่เนื่องจากในแบบทดสอบนี้มีการทดสอบเพียงครั้งเดียว ซึ่งยังไม่ควรค่อนข้างสรุปว่า ผู้เรียนในภาคใต้จะมีปัญหาในการฟังเสียงสะกดด้วยแม่ " ก " แม้ว่าจะมีความแตกต่างในการวิเคราะห์ภาษาทั้งสอง อีกทั้งบริบทของการใช้ภาษา อาจจะช่วยสร้างความกระจ่างในการฟังได้มาก

4.3.1.4 ปัญหาในการฟังเสียงวรรณยุกต์

จากการวิเคราะห์ปรากฏว่านักเรียนในภาคใต้มีปัญหาในการฟังเสียงวรรณยุกต์ในข้อต่อไปนี้

	<u>ไทยกลาง</u>		<u>ไทยใต้</u>
ข้อ 8	หิ้ว (เสียงโท)		หิว (เสียงจัตวา)
ข้อ 9	เขียน (เสียงโท)		เขียน (เสียงจัตวา)
ข้อ 10	ชา (เสียงจัตวา)		คา (เสียงโท)
ข้อ 12	หนัง (เสียงจัตวา)		นัง (เสียงโท)

กล่าวคือการสลับกันระหว่างเสียงวรรณยุกต์ โท-จัตวา และ จัตวา-โท ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับตารางเทียบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยภาคกลาง และภาคใต้ (ดูหน้า 13 - 14) จะเห็นได้ว่า มิได้เป็นเพราะเกิดการซ้อนของเสียงวรรณยุกต์แต่อย่างใด

	<u>ไทยกลาง</u>	<u>สงขลา</u>	<u>นคร</u>	<u>สุราษฎร์</u>
หิว, ชา, หนัง				
เขียน				

เพราะลักษณะการขึ้นและตกของเสียงแตกต่างกันพอสมควร ยกเว้น ภาษาสุราษฎร์ซึ่งใช้เสียงใกล้เคียงกับภาคกลาง ปรากฏการณ์นี้จึงยังไม่สามารถอธิบายได้แต่อย่างไร

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลชี้ให้เห็นว่านักเรียนไทยในภาคใต้ไม่มีปัญหาในการฟังเสียงวรรณยุกต์ต่อไปนี้ แม้ว่า จะมีความแตกต่างในตารางเทียบเสียงวรรณยุกต์ ระหว่างวรรณยุกต์ที่ใช้ในภาคกลางและภาคใต้อีกก็ตาม

	ไทยกลาง		ไทยใต้	
ข้อ 6	นุน	(เสียงโท)	ขนุน	(เสียงจัตวา)
ข้อ 11	หม่อ	(เสียงโท)	หมอ	(เสียงจัตวา)
ข้อ 13	ค้ำ	(เสียงตรี)	ค้ำ	(เสียงโท)
ข้อ 14	ค้ำ	(เสียงโท)	ค้ำ	(เสียงตรี)
ข้อ 15	ป้า	(เสียงสามัญ)	ป้า	(เสียงโท)

กล่าวคือปัญหาในการฟังเสียงโทเป็นเสียงตรี หรือเสียงตรีเป็นเสียงโท สำหรับข้อ 6 และ 11 ซึ่งใช้ทดสอบการฟังเสียง โท - จัตวา และปรากฏผลว่า ผู้ฟังภาคใต้ไม่มีปัญหา และคู่แข่งชั้กับผลสรุปในการทดสอบข้อ 8, 9, 10 และ 12 แต่ในกรณีข้อ 6 เข้าใจว่าจำนวนพยางค์ (ขนุน - นุน) อาจจะมีส่วนช่วยในการฟัง และในกรณีที่ข้อ 11 อาจจะเป็นไปได้ว่า คำว่า "หา" ชวนให้ผู้ฟังคิดถึงกรรมที่เป็นคน (หม่อ) เสียมากกว่า เป็นวัตถุ (หม่อ)

4.3.1.5 จากการวิเคราะห์สรุปผลปัญหาในการฟัง ผู้วิเคราะห์มีความเห็นว่าแม้ว่าผู้ฟังที่เป็นนักเรียนในภาคใต้อาจจะมีปัญหาในการฟังภาษาไทยกลางที่มีเสียงพยัญชนะต้นสระ ทั้วสะกด และเสียงวรรณยุกต์ต่างไปจากภาษาไทยภาคใต้ แต่บริบทของการใช้ตลอดจนคำอื่น ๆ ในประโยคเดียวกัน จะช่วยสร้างความเข้าใจให้ตรงกันได้มากขึ้น ดังนั้นประโยชน์ของการนำผลของการวิจัยนี้ไปใช้ อาจจะช่วยในการฝึก การออกเสียงของนักเรียนในภาคใต้ได้มากพอ ๆ กับการฝึกฟัง

4.3.2 ปัญหาในการฟังประโยคภาษาไทยกลาง

(แบบทดสอบชุดที่ 2)

ตารางที่ 5

แสดงปัญหาในการพึงประโยชน์ของนักเรียนในภาคใต้

<u>กลุ่มตัวอย่าง</u>	N_1	กรุงเทพ	=	243 คน
	N_2	ภาคใต้	=	429 คน
	F_1	ผู้ทำถูกของกลุ่มกรุงเทพ		
	F_2	ผู้ทำถูกของกลุ่มภาคใต้		

แบบทดสอบชุดที่ 2 (25 ข้อ)

ให้นักเรียนฟังประโยคก่อนแล้วเลือกวงคอบคำตอบที่ถูกต้องตามที่ได้ยิน

ตัวอย่าง "(เสียงครู)"

ถาม มาลีไปไหน

- ก. ไปทำกับข้าว
- ข. ไปตลาด
- ค. ไปครัว

1. ถาม พ่อซื้ออะไร

- ก. ซื้อปลา
- ข. ซื้ออาหารปลา
- ค. ซื้อลูกน้ำ

2. ถาม บิดอยากเป็นอะไร

- ก. เป็นผู้ใหญ่
- ข. เป็นครู
- ค. เป็นทหาร

3. ถาม หนังสือของใคร

- ก. ของแม่
- ข. ของครูไพลิน
- ค. ของมานี่

F_1	P_1	F_2	P_2	Z
144	.592	257	.599	-0.178
212	.872	401	.934	-2.743
237	.975	409	.953	1.428

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
4. <u>ถาม</u> ใครปลูกต้นไม้	228	.938	378	.881	7.916**
ก. ประชาชน					
ข. พระ					
ค. นายอำเภอ					
5. <u>ถาม</u> ใครปลูกน้อยหน่า	229	.942	357	.832	4.119**
ก. มานี้					
ข. ชูใจ					
ค. ดวงแก้ว					
6. <u>ถาม</u> เด็กไปโรงเรียนตอนไหน	221	.909	400	.932	-1.050
ก. ตอนฝนยังไม่ตก					
ข. ตอนฝนกำลังตก					
ค. ตอนฝนหยุดตกแล้ว					
7. <u>ถาม</u> อะไรใหญ่	116	.477	227	.529	-1.303
ก. กรุงเทพฯ					
ข. ชนาค					
ค. รถโดยสาร					
8. <u>ถาม</u> รถแล่นผ่านอะไร	168	.691	286	.666	0.668
ก. สถานี					
ข. บ้าน					
ง. ร้าน					
9. <u>ถาม</u> เด็ก ๆ กินอะไร	230	.946	383	.892	2.389*
ก. กินส้ม					
ข. กินขนม					
ค. กินน้ำ					

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
10. <u>ถาม</u> มานี้และมานะไปเที่ยวที่ไหน ก. พระรูปทรงมา ข. สนามบิน ค. สนามหลวง	211	.868	353	.822	1.564
11. <u>ถาม</u> ที่ไร่ปลูกอะไร ก. ส้มโอ ข. แดงโม ค. มะพร้าว	225	.925	395	.920	0.233
12. <u>ถาม</u> เจ้าของไร่เป็นลุงของ ก. วีระ ข. มานะ ค. บิบัติ	222	.913	360	.839	2.750**
13. <u>ถาม</u> ในป่านี้ไม่มีสัตว์ชนิดไหน ก. ลิง ข. กวาง ค. ช้าง	203	.835	338	.787	0.658
14. <u>ถาม</u> ฝั่งอยู่ที่ไหน ก. ในป่า ข. บนต้นไม้ ค. ที่พื้นดิน	239	.983	422	.983	0.00
15. <u>ถาม</u> แมว 2 ตัวนี้..... ก. ตัวน่ารักกว่าแดง ข. แดงน่ารักกว่าดำ ค. น่ารักเท่ากัน	179	.736	249	.580	4.062**

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
16. <u>ถาม</u> บิดีเอาก้านมะละกามาทำอะไร	105	.432	198	.461	-0.730
ก. ทำรัง					
ข. ทำสมู					
ค. เป่าพองสมู					
17. <u>ถาม</u> แมกลัวอะไร	146	.600	217	.505	2.386*
ก. กลัวว่าถวยแก้วจะแตก					
ข. กลัวมานี้					
ค. กลัวว่ามานี้จะชนขันน้ำ					
18. <u>ถาม</u> อะไรกำลังเค็ลค	167	.687	307	.715	-0.769
ก. หมอ					
ข. น้ำ					
ค. น้ำตาล					
19. <u>ถาม</u> แม่ใช้ใ้หมานี้ไปทำอะไร	224	.921	377	.878	0.001
ก. ไปกินข้าว					
ข. ไปทำกับข้าว					
ค. ไปเรียกพ่อ					
20. <u>ถาม</u> พอกับมานะทำอะไร	187	.769	276	.643	3.405**
ก. กินข้าวก่อนแล้วคู้ทิวี					
ข. คู้ทิวีแล้วกินข้าว					
ค. คู้ทิวีพลาจกินข้าวพลาจ					
21. <u>ถาม</u> แม่ต้องทำอะไรก่อน	210	.864	305	.710	4.556**
ก. ปลุกผัก					
ข. ขยายผัก					
ค. ไปตลาด					

22. ถาม แม่จะไปตลาดกับใคร

ก. พ่อ

ข. มานะ

ค. มานี้

23. ถาม ฉันดีใจเพราะอะไร

ก. พบครูไพลิน

ข. เห็นโรงเรียนอีกครั้งหนึ่ง

ค. เปิดโรงเรียน

24. ถาม ชูใจเป็นอะไร

ก. ครู

ข. นักเรียน

ค. แม่ค้าที่โรงเรียน

25. ถาม ชูใจดีใจเพราะอะไร

ก. ดีใจที่เหมือนกับเพื่อน

ข. ดีใจที่เห็นลูกศิษย์

ค. ดีใจที่ได้พบครูไพลิน

F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
241	.991	421	.960	2.313*
117	.481	246	.573	-2.311*
211	.868	354	.825	1.467
225	.925	382	.890	1.433

จากค่าความแตกต่างในตารางที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้ทำถูกในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มแล้ว จะเห็นได้ว่านักเรียนในภาคใต้มีปัญหาในการฟังภาษาไทยกลาง 9 ข้อ จาก 25 ข้อ ดังนี้

แบบทดสอบข้อ

4. นายอำเภอชวนให้ประชาชนปลูกต้นไม้ข้างกำแพงวัด
ถาม ใครปลูกต้นไม้
5. ดวงแก้วปลูกน้อยหน้า มานีปลูกมะม่วง ส่วนชูใจปลูกแตงโม
ถาม ใครปลูกน้อยหน้า
9. เมื่อเข้าไปในบ้าน ป้าหาน้ำมาให้เด็ก ๆ ดื่มน้ำ
ถาม เด็ก ๆ กินอะไร
12. (โจทย์อยู่ในข้อ 11) วีระชวนมานะไปเที่ยวไร้แตงโมของลุง
ถาม เจ้าของไร้เป็นลุงของใคร
15. บ้านฉันมีแมว 2 ตัว คำนาร์กดี แดงไม่นาร์ก
ถาม แมวสองตัวนี้.....(คำนาร์กกว่าแดง)
17. แมกส์มานีจะชนชั้นน้ำและถ้วยแก้วแตก
ถาม แมกส์อะไร (กลัวว่าถูกแก้วจะแตก)
20. (โจทย์ถามในข้อ 19) พอกับข้าวเสร็จ แม่ให้มานีไปบอกพอกับมานะ
มากินข้าว พอกับมานะขอบคุณที่ไว้ก่อน
ถาม พอกับมานะทำอะไร (ตอบ คุณีไว้แล้วกินข้าว)
21. แม่บอกว่าถ้าปลูกผักได้มาก แม่กับมานีจะเอาไปขายที่ตลาด
ถาม แม่ต้องทำอะไรก่อน (ตอบ ปลูกผักก่อน)
22. (โจทย์อยู่ในข้อ 21)
ถาม แม่จะไปตลาดกับใคร

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นการทดสอบความสามารถในการเข้าใจและจับใจความ ที่เป็นประโยคซ้อนทั้งในรูปเอกรรตลประโยค และแอนกรรตลประโยค จากผลการ วิเคราะห์ปรากฏว่า นักเรียนในภาคใต้จะมีปัญหาในการฟังประโยคภาษาไทยที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ในกรณีที่มีประโยคซับซ้อน มีข้อมูลที่ถามมากกว่า 1 ใจความ แนวโน้มก็คือ ผู้เรียนในภาคใต้จะไม่สามารถจับใจความหลัง ๆ ได้ ดังเช่นในกรณีคำถามข้อ 12, 19 และ 21 ปัญหาเดียวกันค้นพบในคำถามข้อ 4, 5 ซึ่งโจทย์เป็นประโยคเรียงกัน 3 ประโยค แต่เมื่อถามถึงใจความในประโยคแรก ผู้เรียนในภาคใต้อาจมีปัญหา ปัญหานี้ จะโยงกับความสามารภในการจำข้อความยาว ๆ เสียมากกว่าปัญหาในการเข้าใจ

2. ปัญหาในการตีความหมายในกรณีคำถามใช้คำพูดแตกต่างไปจากโจทย์ เช่น ข้อ 9 โจทย์พูดว่า "คิมน้ำ" แต่คำถามถามว่า "กินอะไร"

3. คำถามในการตีความเช่นกัน ในกรณีที่กฎของการตีความอยู่ที่การเข้าใจ การละในประโยค เช่น ข้อ 12

...วีระชวนมานะไปเที่ยวไรแดงโมของลุง ผู้ฟังจะต้องสรุปว่า เพราะวีระ เป็นผู้เชิญ ไรที่ไปนั้นน่าจะเป็นไรของลุงของวีระ

4. ปัญหาในการเข้าใจประโยคที่มีการเปรียบเทียบ แม้ว่าจะไม่มีการใช้ คำว่า "มากกว่า" หรือ "น้อยกว่า" เช่นในกรณีคำถามข้อ 15

5. ปัญหาในการสรุปใจความจากข้อมูลที่มีอยู่ ดังจะเห็นได้ในประโยค ข้อ 17 และข้อ 21 ในกรณีของข้อ 17 สิ่งที่น่ากลัวมากกว่าคือการที่แก้วจะแตก เพราะนอกจากจะเลอะเทอะ ยังเกิดความเสียหาย ในขณะที่การชนชั้นน้ำจะทำให้เกิด ความเลอะเทอะอย่างเคียว ส่วนในกรณีข้อ 21 เป็นการสรุปลำดับเวลาของเหตุการณ์ ที่จะเป็นเงื่อนไขต่อกัน (ต้องปลุกผักก่อนจึงจะเอาผักไปขายได้)

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนในภาคใต้ไม่มีปัญหาในการฟังประโยค ในข้อ 3, 8, 10, 11, 13, 14, 19, 24, และ 25 ระบุประโยคเหล่านี้ได้แก่

1. ประโยคที่มีกรรมเรียงกันไป (right hand branching) ได้แก่ ระบุประโยคในข้อ 3, 8, 10, 11, 19

2. ประโยคที่มีการตีความเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ปรากฏในข้อมูล เช่น ข้อ 13
3. ประโยคที่มีการตีความ เรื่องสถานที่ เช่น ข้อ 14 บทบาทของบุคคล เช่น ข้อ 24
4. ประโยคที่แสดงสาเหตุ (Cause and effect) ถ้ามีข้อมูลปรากฏในโจทย์ เช่น ข้อ 25

แต่ที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งคือการที่ค่า ในแบบทดสอบข้อ 2 และข้อ 23

ข้อ 2 บิดบอกว่าโตขึ้นจะเป็นทหาร

ถาม บิดอยากเป็นอะไร

ข้อ 23 "ซูใจ ฉันก็ใจมากที่โรงเรียนเปิด ฉันคิดถึงครูไพลิน"

"ฉันก็เหมือนกัน ฉันคิดถึงพวกเราทุกคน"

ซูใจพูดขึ้นบ้าง

ถาม "ฉัน" ใจเพราะอะไร

ที่ปรากฏว่า นักเรียนในภาคใต้ทำถูกมากกว่านักเรียนในภาคกลาง โดยที่นักเรียนในภาคกลางจำนวนมากเลือกตอบว่า บิดอยากเป็นผู้ใหญ่ในข้อ 2 และเลือกตอบว่า ใจที่เห็นโรงเรียนอีกครั้ง ซึ่งก็มีส่วนถูก แต่ไม่เหมาะสมเท่า "อยากเป็นทหาร" และใจที่พบครูไพลิน (สรุปความจาก "ฉันคิดถึงครูไพลิน")

ข้อเสนอนั้นก็คือ ครูผู้สอนน่าจะศึกษาประโยคที่สร้างปัญหา เพราะมีโครงสร้างที่ซับซ้อน และฝึกความเข้าใจประโยคประเภทที่เพิ่มขึ้น หรือดึงความสนใจของผู้เรียนในการสอนถึงความหมายของประโยคประเภทเหล่านี้ในบทความที่นักเรียนจะได้พบด้วย

4.3.3 ปัญหาในการใช้ภาษาไทย

(แบบทดสอบชุดที่ 3)

ตารางที่ 6

แสดงปัญหาในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนภาคใต้

แบบทดสอบชุดที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง N_1 กรุงเทพฯ = 243 คน
 N_2 ภาคใต้ = 429 คน
 F_1
 F_2

แบบทดสอบชุดที่ 3 การใช้ภาษา
 ให้นักเรียนวงคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ตัวอย่าง (1) ยังมีขนมอีกเยอะอย่า _____ กัน (2) ทนাম _____ มือหรือ
 ก. แแยง ก. ทิม
 ข. ชิง ข. คำ
 ค. กิน ค. แพง

1. เขาอยู่ _____ แม่น้ำ
 ก. แคะ
 ข. ถึง
 ค. ไกล

2. ครูควร _____ นักเรียนตลอดเวลา
 ก. ชม
 ข. สอน
 ค. ขอ

F_1	P_1	F_2	P_2	Z
217	0.893	367	0.855	1.417
12	0.049	42	0.097	-2.211*

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
3. เขา _____ ดานนาฬิกาทุกคืน ก. ไช ข. บิด ค. แวง	189	0.777	237	0.552	5.844 **
4. อายาทำผ้าเช็ดหน้า _____ นะ ก. ฉีก ข. ซาก ค. แหก	213	0.876	307	0.715	4.805 **
5. อายาจาม _____ ผู้อื่น ก. ใส่ ข. รด ค. ลงบน	63	0.259	103	0.240	0.550
6. ทำการบ้าน _____ เสร็จหรือยัง ก. แค ข. แทบ ค. จวน	219	0.901	269	0.627	7.696 **
7. ไป _____ รถมาหรือ ใครชนมาละ ก. ล้าง ข. แต่ง ค. ซ่อม	165	0.679	246	0.573	2.977 **
8. วันนี้คนมา _____ แน่นไปหมด ก. เยอะแยะ ข. หลาย ค. กะลุ่ม	213	0.876	356	0.829	1.631

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	z
9. พ่อแม่ว่าที่ไร _____ ทุกที ก. ยักไหล ข. ยักบา ค. ยักทา	130	0.534	195	0.454	2.005*
10. หมา _____ เต็ก พาไปฉีดยาเสีย ก. ขบ ข. กัด ค. จับ	230	0.946	336	0.783	5.601**
11. เข้าพรรษาวันอะไร ของคุณ _____ หนอยชิ ก. วันที่ ข. ปฏิทิน ค. ตาราง	184	0.757	314	0.731	0.742
12. ซักผ้า _____ ยังมีเสื้อผ้าตั้งหลายตัว ก. ไส ข. ยั้งใจ ค. ทำไม	147	0.604	242	0.564	1.012
13. เขา _____ ลูกหลายคนเลยจน ก. เลี้ยง ข. ยั้ง ค. มี	121	0.497	176	0.410	2.191*
14. ไปเก็บ _____ มาใส่แกงที ก. ตีปดี่ ข. ลูกเฝือก ค. พริก	200	0.823	329	0.766	1.743

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
15. ช่วยเก็บมะเขือลูก _____ มาควย ก. เล็ก ๆ ข. เอี้ยค ๆ ค. น้อย ๆ	219	0.901	423	.986	-5.151**
16. โรงเรียน _____ ก็โมงตอนเช้า ก. เช้า ข. ขึ้น ค. เริ่ม	209	0.860	255	.594	7.208**
17. ไม่มีข้าวกินก็กินมันกิน _____ ซี้ ก. หัวบอน ข. เนื้อก ค. ข้าวนี้้ง	153	0.629	150	.349	7.052**
18. บ้านของ _____ จริง ๆ ไม่กวาค ถูกันบ้างเลย ก. ชักโซลก ข. ยุง ค. สกปรก	213	0.876	363	.846	1.071
19. เขาเข้านอนเวลา _____ ทุกวัน ก. ที่สิบเอ็ด ข. ห้าทุ่ม ค. สิบเอ็ดโมง	155	0.637	203	.473	4.110**

20. กางเกงหลวม ทำไมไม่ใส่ _____

ก. สายเอว

ข. รัศเอว

ค. เข็มซัค

21. บ้านหลังนี้ทำ _____ ไม้

ก. ควบ

ข. กับ

ค. โคย

22. แม่ของแม่เป็น _____ เรา

ก. ยาย

ข. ย่า

ค. แม่เฒ่า

23. เงินฉันทาย ใคร _____ ไป

ก. ลัก

ข. ฉก

ค. ขโมย

24. เขา _____ ห้างคืน กินอะไรเข้าไป

ก. เจ็บท้อง

ข. ปวดท้อง

ค. เจ็บพุง

25. อยา _____ เคียวจะหกกลม

ก. แลนเร็ว

ข. วิ่งเร็ว

ค. ชับรถ

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
20. กางเกงหลวม ทำไมไม่ใส่ _____	150	0.617	278	.648	-0.807
ก. สายเอว					
ข. รัศเอว					
ค. เข็มซัค					
21. บ้านหลังนี้ทำ _____ ไม้	209	0.860	314	0.731	3.885**
ก. ควบ					
ข. กับ					
ค. โคย					
22. แม่ของแม่เป็น _____ เรา	170	0.699	185	.431	7.07**
ก. ยาย					
ข. ย่า					
ค. แม่เฒ่า					
23. เงินฉันทาย ใคร _____ ไป	208	0.855	383	.892	-1.423
ก. ลัก					
ข. ฉก					
ค. ขโมย					
24. เขา _____ ห้างคืน กินอะไรเข้าไป	196	0.806	331	.771	1.063
ก. เจ็บท้อง					
ข. ปวดท้อง					
ค. เจ็บพุง					
25. อยา _____ เคียวจะหกกลม	210	0.864	289	.673	5.457**
ก. แลนเร็ว					
ข. วิ่งเร็ว					
ค. ชับรถ					

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
26. ชอบ _____ หลายตัวไหม ก. เลี้ยงหมู ข. ขายหมู ค. รักษาหมู	206	0.847	268	.624	6.126**
27. _____ แบบนี้ไม่ดี ใช้ไม่ทนลุ่มหมด ก. สาค ข. เสื่อ ค. เสื่อ	98	0.403	193	.449	-1.161
28. _____ อีกนิกนะ หมคกำลังจึกยาให้ ก. ทา ข. คอย ค. ขึ้น	147	0.604	233	.543	1.576
29. เด็กคนนี้ _____ จัง ทั่วนิกเคี้ยวตองมาขอทาน ก. นาเอ็นดู ข. นาสงสาร ค. นารัก	152	0.625	241	.561	1.624
30. ทำไมมา _____ ไมมาขาย ๆ ก. ตอนเช้า ข. เมื่อเช้า ค. แดเช้า	131	0.539	143	.333	5.241**

จากค่าความแตกต่างในตารางที่ 6 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้ตอบถูกในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มแล้ว จะเห็นได้ว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจากภาคใต้มีปัญหาในการใช้ภาษาไทยในข้อต่อไปนี้

แบบทดสอบข้อ	ไทยกลาง	ไทยใต้
3. เขา <u>ไ</u> ลานนาฬิกาทุก <u>ก</u> ิน	ไ	หม
4. อ <u>ย</u> า <u>ท</u> านา <u>ช</u> ัด <u>น</u> า <u>ช</u> าค <u>น</u> ะ	ชาค	ฉีก
6. ทำ <u>ก</u> าร <u>บ</u> าน <u>จ</u> วน <u>ส</u> ร์ <u>จ</u> หรือ <u>ย</u> ัง	จวน	แค
7. ไป <u>ช</u> อม <u>ร</u> ด <u>มา</u> หรือ <u>ไ</u> คร <u>ช</u> น <u>มา</u> ละ	ชอม	แตง
9. พ <u>อ</u> แม <u>ว</u> า <u>ที่</u> ไ <u>ร</u> เขา <u>ก</u> ็ <u>ย</u> ก <u>ไ</u> หล <u>ท</u> ุ <u>ก</u> ที่	ยักไหล	ยักบา
10. หม <u>า</u> ก <u>ค</u> เ <u>ก</u> ก <u>พ</u> า <u>ไป</u> ฉ <u>ี</u> ค <u>ย</u> า <u>เส</u> ีย	กิด	ชบ
13. เขา <u>มี</u> ลู <u>ก</u> ห <u>ล</u> าย <u>ค</u> น <u>เล</u> ย <u>จ</u> น	มี	ยัง
16. โร <u>ง</u> เร <u>ี</u> ย <u>น</u> เ <u>า</u> ก <u>ี่</u> ม <u>อ</u> ง <u>ท</u> อน <u>เ</u> า	เา	ขึ้น
17. ไม <u>มี</u> ช <u>า</u> ว <u>ก</u> ิน <u>ก</u> ก <u>ิน</u> ม <u>ัน</u> ก <u>ิน</u> เ <u>ื่อ</u> ก <u>ช</u> ี	เื่อก	หับบอน
19. เขา <u>เ</u> า <u>น</u> อน <u>เว</u> ลา <u>ห</u> า <u>ห</u> ู <u>ม</u> ทุ <u>ก</u> วัน	หาหุ่ม	ศีลิบเอ็ด
21. บ <u>า</u> น <u>ห</u> ล <u>ัง</u> นี้ <u>ทำ</u> ค <u>ว</u> ย <u>ไม</u>	ควย	
22. แม <u>ของ</u> แม <u>เ</u> น <u>เ</u> ย <u>า</u> ย <u>เร</u> า	ยาย	แม่เา
25. อ <u>ย</u> า <u>ว</u> ิง <u>เร</u> ็ <u>ว</u> เ <u>ื่อ</u> ย <u>ว</u> จะ <u>ห</u> ก <u>ล</u> ม	วิง	แลน
26. เธอ <u>เล</u> ็ <u>ย</u> ง <u>ห</u> ม <u>ห</u> ล <u>าย</u> ค <u>ว</u> ไ <u>ม</u>	เล็ยง	รักษา
30. ห <u>่า</u> ไม <u>มา</u> ท <u>อน</u> เ <u>า</u> ไม <u>มา</u> ย <u>าย</u> ๆ	ทอน	แค

จะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ใช้ภาษาไทยใต้ใช้คำหรือสำนวนแตกต่างจากไทยกลาง แนวโน้มคือจะมีนักเรียนที่ใช้คำผิดได้ถึง 50 % (15 ข้อ จาก 30 ข้อ ในแบบทดสอบ) ดังนั้นในการเรียนการสอนครูควรทำดังเปรี่ยบเทียบค่าเลานี้ และนำมาทดสอบเนระยะ ๆ

เป็นที่น่าสนใจที่ในการวิเคราะห์ปรากฏว่า นักเรียนในภาคใต้ทำถูกกว่านักเรียน
ในภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญในข้อต่อไปนี้

ข้อสอบ	<u>ไทยกลาง</u>	<u>ไทยใต้</u>
2. ครูควรชมนักเรียนตลอดเวลา สอน ขอ	ชม	ขอ
15. ช่วยเก็บมะเขือลูกเล็ก ๆ มาควย เอี้ยค ๆ นอย ๆ	เล็ก ๆ	เอี้ยค ๆ

ซึ่งจะเป็นความบกพร่องของแบบทดสอบทั้ง ๆ ที่ผ่านการทำการตรวจสอบคุณภาพ
มาแล้ว กล่าวคือ ผู้เรียนในกรุงเทพฯ เลือก "สอน" ในข้อ 2 และ "นอย ๆ"
ในข้อ 15 ซึ่งที่จริงก็คือข้อถูกเช่นกัน ข้อสอบทั้งสองข้อนี้เป็นข้อที่ไม่ดี เพราะถ้า
ผู้เรียนรูวากำลังถูกทดสอบความแตกต่างของภาษา (นักเรียนในภาคใต้) ก็จะเลือก
ตัวที่ผู้เขียนข้อสอบกำหนดไว้ถูก แต่ในกรณีของนักเรียนที่ไม่ตระหนักถึงความแตกต่างนี้
ก็จะเลือกจากปริบท ดังนั้นครูควรสอนนักเรียนตลอดเวลา จึงเป็นตัวเลือกที่น่าจะถูกกว่า
จึงไม่ควรนับข้อทดสอบ 2 ข้อนี้ในการวิเคราะห์

4.3.4 ปัญหาในการเข้าใจศัพท์และสำนวนภาษาไทย

(แบบทดสอบชุดที่ 4)

ตารางที่ 7

แสดงปัญหาในการเข้าใจศัพท์ และสำนวนในภาษาไทยกลาง

แบบทดสอบชุดที่ 4

- F₁ จำนวนผู้ตอบถูกกลุ่มกรุงเทพ
 F₂ จำนวนผู้ตอบถูกกลุ่มภาคใต้
 P₁ สัดส่วนของผู้ตอบถูกกลุ่มกรุงเทพ
 P₂ สัดส่วนของผู้ตอบถูกกลุ่มภาคใต้

ความเข้าใจภาษา (การอ่าน)

ความเข้าใจศัพท์ (30 ข้อ)

ให้นักเรียน หน้าข้อที่มีความหมายเหมือนคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยค

ตัวอย่าง "เช้าวันนี้อากาศแจ่มใส"

ก. ร้อน

ข. หนาว

ค. สดชื่น

1. โรงเรียนหยุดวันเข้าพรรษา

ก. วันพระ

ข. วันสุกสีปคาห์

ค. วันสำคัญทางศาสนา

2. ก่อนรับประทานอาหารต้องล้างมือให้สะอาด

ก. กิน

ข. เตรียม

ค. ทำ

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
1. โรงเรียนหยุดวัน <u>เข้าพรรษา</u>	205	.843	382	.890	0.522
2. <u>ก่อนรับประทานอาหาร</u> ต้องล้างมือให้สะอาด	164	.674	297	.692	-0.316

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
3. ผมจะไม่พูดเหลวไหลหลอกใครอีกต่อไป	201	.827	293	.682	2.065*
ก. พูดสงเสียดัง					
ข. พูดอะไรยาว ๆ					
ค. พูดไม่เป็นเรื่อง					
4. ถ้านึกเห็นวีระขมกึ่งไม้เด่น วีระอยู่ที่ไหน	152	.625	287	.668	-0.872
ก. วีระอยู่บนต้นไม้					
ข. วีระอยู่ที่โคนไม้					
ค. วีระกำลังขึ้นต้นไม้					
5. เขารับปากเป็นมันเหมาะ ว่าจะมาให้ได้	189	.777	278	.648	2.073*
ก. อย่างแน่นอน					
ข. เมื่อวาน					
ค. แต่ไม่แน่ใจ					
6. เขาคุยกับเพื่อนอยู่ใต้ถุน ไปหาเขาซิ	192	.790	294	.685	1.569
ก. เขาอยู่ในบ้าน					
ข. เขาอยู่ข้างล่าง					
ค. เขาอยู่หลังบ้าน					
7. เขาพูดกระโซกโสกฮาก	157	.646	281	.655	- .174
ก. เขาพูดไม่เพราะ					
ข. เขาพูดไม่ชัด					
ค. เขาพูดไม่เก่ง					
8. ร้านนี้ทำอาหาร <u>อร่อย</u> จึงมีคนมากินกันมาก	202	.831	304	.708	1.689
ก. อาหารถูก					
ข. อาหารแปลก ๆ					
ค. อาหารรสดี					

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
9. ชาวบ้านเป็นจำนวนมากมา <u>ตรวจสุขภาพ</u> ^{ที่นี่}	138	.567	247	.575	-0.248
ก. ให้หมอดีดยา					
ข. ให้หมอรักษา					
ค. อยากรู้ว่าเป็นโรคหรือเปล่า					
10. วัควายกินหญ้าอยู่ริม <u>บึง</u> ในทุ่งนา	151	.621	311	.724	-1.893
ก. คลอง					
ข. หนองน้ำ					
ค. แม่น้ำ					
11. การฆ่าคนตายเป็นการทำผิด <u>กฎหมาย</u>	99	.407	112	.261	3.882**
ก. กฎของบ้านเมือง					
ข. กฎของตำรวจ					
ค. กฎของศาล					
12. เด็กก็ต้องไม่ทำลาย <u>สาธารณสมบัติ</u>	198	.814	314	.731	1.130
ก. ของสำหรับทุกคน					
ข. ของส่วนตัว					
ค. ของคนอื่น					
13. <u>การแสดงของไทย</u> มีหลายอย่างล้วนแต่ สนุกทั้งนั้น	182	.748	312	.727	0.313
ก. ลิเก รำวง					
ข. ตะกร้อ วาว					
ค. ชนไก่ ลำตัด					
14. <u>รถบรรทุก</u> มีประโยชน์สำหรับชานานามาก	155	.637	218	.508	3.969**
ก. รถรับจ้าง					
ข. รถโดยสาร					
ค. รถขนส่งสินค้า					

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
15. <u>เครื่องไฟฟ้า</u> หลายอย่างจำเป็นสำหรับเรา ก. วิหุ โทรทัศน์ ข. เตา ไม้ขีดไฟ ค. ไฟฉาย สายไฟ	160	.658	264	.615	.914
16. ต้อง <u>เพาะ</u> เมล็ดเป็นต้นเสียก่อนจึงจะนำไปปลูกได้ ก. ทำให้เมล็ดงอก ข. ทำให้เมล็ดแห้ง ค. ทำให้เมล็ดแตก	149	.613	270	.629	.372
17. พระเจ้าแผ่นดิน <u>เป็นมิ่งขวัญ</u> ของชาวไทย ก. เป็นที่พึ่ง ข. เป็นกำลังใจ ค. เป็นเจ้านาย	144	.592	165	.384	17.049**
18. ฉัน <u>ปิด</u> ที่นอนทุกวัน ก. ฉันไล่มุ้งออก ข. ฉันปูที่นอน ค. ฉันปะที่นอน	168	.691	229	.533	3.853**
19. ในหลวง <u>ตรัสกับ</u> ประชาชนที่มาเฝ้า ก. สั่ง ข. ตาม ค. พูก กับ	170	.699	249	.580	2.531*
20. นักเรียน <u>ไปรับเสด็จ</u> ในหลวง ก. ไปส่ง ข. ไปพบ ค. ไปคอย	153	.629	239	.557	1.975

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
21. ทุกเช้าจะมีรถมาเก็บขยะ	181	.744	235	.547	4.581**
ก. หนังสือพิมพ์					
ข. เศษอาหาร					
ค. ของที่จะทิ้ง					
22. ชาติไทยเป็นชาติที่เคย <u>เจริญ</u> ที่สุดในแถบนี้	180	.740	266	.620	2.181*
ก. รุ่งเรือง					
ข. ร่ำรวย					
ค. ใหญ่โต					
23. วันนี้นายอำเภอ <u>ไม่ปฏิบัติหน้าที่</u>	142	.584	186	.433	4.330**
ก. ไม่ใส่ใจ					
ข. ไม่เข้าใจ					
ค. ไม่ทำ					
24. ช่วยกันทำให้ <u>กระฉับกระเฉง</u> หน่อย	145	.596	212	.494	4.08**
ก. ช้า ๆ					
ข. ไว ๆ					
ค. เรียบร้อย					
25. เขาอยากเล่นน้ำแต่ <u>ไม่มีผ้าฝัสดัก</u>	173	.711	306	.713	.032
ก. ผ้าคาดเอว					
ข. ผ้านุ่ง					
ค. ผ้าสำหรับเปลี่ยน					
26. แขนงาเขา <u>งอก</u> เพราะตกต้นไม้	186	.765	309	.720	0.671
ก. เลื้อยไหล					
ข. หัก					
ค. เป็นรอยแผล					

27. ถ้าเราหลอกดวงเขาคงก็จะไม่เชื่อถือเรา
อีกต่อไป

ก. ไม่ชอบเรา

ข. ไม่นับถือเรา

ค. ไม่ไว้ใจเรา

28. การทำอะไรเอาแต่ใจ อาจผิดพลาดได้

ก. ไม่รับฟังคนอื่น

ข. ไม่ตั้งใจ

ค. ไม่คิดก่อนทำ

29. ข้างสงสัยจริง ก็บอกแล้วว่าไม่รู้

ก. อยากรู้ อยากเห็น

ข. ซื่อ

ค. ชอบสอด

30. อาการของพ่อ ไม่สู้ดีเลย

ก. ไม่เป็นไร

ข. น่าเป็นห่วง

ค. ใกล้จะหายแล้ว

F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
127	.522	136	.317	7.068 ^{**}
89	.366	152	.354	.342
113	.465	258	.601	-6.476 ^{**}
156	.641	229	.533	3.00 ^{**}

จากค่าความแตกต่างในตารางที่ 7 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้ทำถูกในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มแล้ว จะเห็นได้ว่า นักเรียนจากกลุ่มตัวอย่างในภาคใต้มีปัญหาในการเข้าใจศัพท์และสำนวนภาษาไทยกลางในเรื่องต่อไปนี้

แบบทดสอบขอ

3. ผมจะไม่ผูกเหลวไหลตลอดใครอีกต่อไป
5. เขารับปากเป็นกันเหมาะว่าจะมาให้ได้
11. การมาตัวตายเป็นการทำผิดกฎหมาย
14. รถบันทุกมีประโยชน์สำหรับชาวนามาก
17. พระเจ้าแผ่นดินเป็นมิ่งขวัญสำหรับคนไทย
18. ฉันปกติที่นอนทุกวัน
19. ในหลวงตรัสกับประชาชนที่มาเฝ้า
21. ทุกเขาจะมีรถมาเก็บขยะ
22. ชาติไทยเป็นชาติที่เคยเจริญที่สุดในแถบนี้
23. นายอเภอไม่ปฏิบัติหน้าที่
24. ช่วยกันทำให้กระฉับกระเฉงหนอย
27. เราตลอดลงเขาคนก็จะไม่เชื่อถือเราอีกต่อไป
30. อาการของพ่อไม่สู้ดีเลย

จะเห็นได้ว่าปัญหาที่ปรากฏคือ

1. การใช้สำนวนในภาคกลาง เช่นในข้อ 3, 5, 24, 27, 30
2. การใช้ศัพท์ที่ค่อนข้างเป็นนามธรรม ได้แก่ กฎหมาย (ข้อ 11) เป็นมิ่งขวัญ (ข้อ 17) เจริญ (ข้อ 22) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ (ข้อ 23)
3. การใช้คำที่อาจจะไม่ปรากฏให้พบบ่อยในชนบท ได้แก่ รถบันทุก (ข้อ 14) ขยะ (ข้อ 21)
4. คำราชาศัพท์ ได้แก่ ตรัส (ข้อ 19)

อย่างไรก็ดีผลของการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีข้อที่เด็กนักเรียนในภาคใต้ทำได้
 ถูกกว่าในข้อ 29

29 ช่างสงสัยจริง ก็บอกแล้วว่าไม่รู้ ซึ่งนักเรียนในภาคกลาง
 แปลว่า "จูจี้" อันแสดงถึงความหลวมในการใช้ภาษาซึ่งมักเกิดกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา
 กล่าวคือ ให้ปริบทกำหนดความหมาย

4.3.5 ปัญหาในการเข้าใจรูปประโยคที่ต้องอาศัยการตีความ

(แบบทดสอบชุดที่ 5)

ตารางที่ 8

แสดงปัญหาในการเข้าใจประโยคที่จะต้องมีการตีความในภาษาไทย

แบบทดสอบชุดที่ 5

- F_1 จำนวนผู้ตอบถูกกลุ่มกรุงเทพ
 F_2 จำนวนผู้ตอบถูกกลุ่มภาคใต้

ความเข้าใจประโยค (20 ข้อ)

ให้นักเรียนเขียนวงกลม \bigcirc เลือกข้อที่มีความหมายสอดคล้องกับประโยคที่กำหนดให้
 เพียงข้อเดียว

ตัวอย่าง ประโยค มะลิเกือบชนชายคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่

ถาม เกิดอะไรขึ้นกับชายคนนั้น

- ก. มะลิชนชายคนนั้น
 ข. ชายคนนั้นไม่ถูกชน
 ค. มะลิกำลังจะชนชายคนนั้น

1. ประโยค มานะมองเห็นรุ่งหลังจากฝนตก

ถาม มานะเห็นรุ่งตอนไหน

- ก. มานะเห็นรุ่งก่อนฝนตก
 ข. ฝนตกแล้วมานะจึงเห็นรุ่ง
 ค. พอฝนตกมานะจึงเห็นรุ่ง

2. ประโยค ลุงไม่มาหรอก

ถาม ผู้พูดคิดอย่างไร

- ก. ลุงจะมา
 ข. ลุงมาแล้ว
 ค. ลุงคงไม่มา

F_1	P_1	F_2	P_2	Z
159	.654	274	.638	.326
168	.691	283	.659	0.592

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
7. <u>ประโยชน์</u> แม่ผูกพร้อมกับเอาส้มเขียว น้ำตาลในหม้อ <u>ถาม</u> เมื่อแม่ผูก แม่ทำอะไรอยู่ ก. แม่เขี่ยส้ม ข. แม่เขี่ยน้ำตาล ค. แม่เขี่ยหม้อ	15	.061	47	.109	-1.6
8. <u>ประโยชน์</u> มีเมฆขาวคังโยสำลีลอยอยู่ ในท้องฟ้า <u>ถาม</u> อะไรลอยอยู่ในท้องฟ้า ก. สำลี ข. เมฆ ค. เมฆและสำลี	148	.609	216	.503	3.785**
9. <u>ประโยชน์</u> ขาวนาเป็นกระดูกสันหลัง ของชาติที่ถูกลืม <u>ถาม</u> ใครถูกลืม ก. กระดูกถูกลืม ข. ชาติถูกลืม ค. ขาวนาถูกลืม	171	.703	217	.505	4.95**
10. <u>ประโยชน์</u> เราต้องเรียนภาษาไทยให้สมกับ เป็นคนไทย <u>ถาม</u> ข้อไหนถูก ก. เราสมกับคนไทย ข. เราชักประเทศไทย ค. เราควรจะรักการเรียนภาษาไทย	147	.604	199	.463	6.714**

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
11. <u>ประโยค</u> ที่โรงเรียนปิติ มีครูคนหนึ่งชอบ ทำตาเขี้ยว <u>ถาม</u> ประโยคข้างบนหมายความว่าอะไร ก. ครูของปิติเป็นฝรั่ง ข. ครูของปิติชอบโมโหนักเรียน ค. ครูของปิติชอบทำตาสี่เขี้ยว	64	.263	101	.235	0.717
12. <u>ประโยค</u> ผนตกลงมาจากพื้นดินชุ่มน้ำ ต้นไม้ เขี้ยวขม <u>ถาม</u> เขี้ยวขมคือสีอะไร ก. สีของต้นข้าว ข. สีปีกแมงทับ ค. สีขี้ม้า	151	.621	289	.673	-1.061
13. <u>ประโยค</u> เขาเอาผ้าเช็ดหน้าปิดจมูกเพราะ กลัวจามรดคนอื่น <u>ถาม</u> ประโยคข้างบนหมายความว่า อย่างไร ก. เขาจามใส่คนอื่น ข. เขาไม่ไอรดคนอื่น ค. เขาปิดจมูกคนอื่น	148	.609	266	.620	-0.261
14. <u>ประโยค</u> ปิติโผล่หน้าต่าง เห็นพอกำลัง แบกไถออกไปทุ่งนา <u>ถาม</u> ปิติอยู่ที่ไหน ก. ปิตีอยู่นอกบ้าน ข. ปิติอยู่ในบ้าน ค. ปิติอยู่ในทุ่งนา					

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
15. <u>ประโยค</u> จะทิ้งอะไรให้ทิ้งในถึงชยะจะได้ ไมเลอะเทอะ <u>ถาม</u> อะไรจะเลอะเทอะ ก. ถึงชยะ ข. ถนน ค. คนทิ้งของ	133	.547	147	.342	8.2**
16. <u>ประโยค</u> ชูใจบอกครูไพลินว่า โตขึ้นจะ เป็นหมอรักษาคณ <u>ถาม</u> ประโยคข้างบนหมายความว่าอะไร ก. ครูไพลินจะเป็นหมอ ข. ชูใจจะเป็นครู ค. ชูใจจะเป็นหมอ	197	.810	324	.755	0.733
17. <u>ประโยค</u> มานีบอกว่าจะเล่าให้ดวงแก้วฟัง แต่ชูใจและครูไพลินห้ามมานีไว้ <u>ถาม</u> ครูห้ามมานีทำอะไร ก. เล่าเรื่องครู ข. บอกดวงแก้ว ค. พูดยกับชูใจ	128	.526	188	.438	6.285**
18. <u>ประโยค</u> แม่บอกมานีว่า "ทีหลังจะชิมแกง ต้องตักใส่ถ้วยรอให้เป็นก่อน <u>ถาม</u> แม่บอกให้มานีรออะไร ก. รอให้ใจเย็น ข. รอให้ถ้วยเย็น ค. รอให้แกงเย็น	174	.716	282	.657	1.035

	F ₁	P ₁	F ₂	P ₂	Z
19. <u>ประโยชน์</u> ครูให้นักเรียนลองอ่านนิทาน แต่ไม่มีใครอ่านได้ครบทุกบรรทัด <u>ถาม</u> ประโยชน์ข้างบนมีความหมายกับข้อใด ก. นักเรียนอ่านไม่ออก ข. นักเรียนอ่านนิทานไม่จบ ค. นักเรียนไม่ยอมอ่านนิทาน	147	.604	221	.515	3.068**
20. <u>ประโยชน์</u> พ่อครูเข้ามาในห้องนักเรียนทำความสะอาด นักเรียนหญิงกราบโต๊ะนักเรียนชายยืนตรง <u>ถาม</u> นักเรียนหญิงทำอะไร ก. กราบโต๊ะ ข. กราบครู ค. กราบหนังสือ	191	.786	188	.438	8.487**

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 (Z = 2.58)

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 (Z = 1.96)

ซึ่งอาจจะสรุปปัญหาได้ดังนี้

1. ปัญหาการลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง (ข้อ 4) ปัญหาที่ค้นพบในการทดสอบความเข้าใจในการฟัง (แบบทดสอบชุดที่ 2) เช่นกัน
2. ปัญหาในการสรุปใจความสำคัญจากตัวอย่าง
เช่น การเข้าใจว่า การสอนให้ใช้จอบและเสียมเป็นส่วนหนึ่งของการสอนให้ทำสวน หรือการอ่านไม่ครบทุกบรรทัด (19) มิได้แปลว่าอ่านไม่ออก แต่แปลว่าอ่านไม่จบเรื่อง หรือการกราบโต๊ะ (20) นั่นคืออาการการแสดงความเคารพครู
3. การตีความข้อความที่มีการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ
เช่น ข้อ 8 ข้อ 9 และ ข้อ 10
4. การโยงความน่าจะเป็น (Probability) เช่น ในกรณีของข้อ 15 ผู้เรียนจะต้องคิดว่า ถ้าไม่ทิ้งขยะในถังอะไรจะเลอะเทอะ (ระหว่าง ถังขยะ คนทิ้งของ และถนน)
5. การตั้งความที่ถูกกลบเกลี่ยม (Eclipsis) ซึ่งจะเกิดในภาษา เพราะผู้พูดไม่ต้องการพูดซ้ำ เช่น ข้อ 17 มานี้จะทำการอย่างหนึ่ง และครุฑห้าม สิ่งที่ห้ามคือ สิ่งที่มาต้องการทำ จะเห็นได้ว่าโครงสร้างมีส่วนในการเข้าใจประโยคประเภทนี้ ดังที่ค้นพบในปัญหาของการฟังด้วย

4.4 อภิปรายและเสนอแนะ

4.4.1 การสอน สิ่งที่เป็นนามธรรม

สิ่งที่เป็นนามธรรม ประเด็นที่น่าเป็นห่วงคือกรณีที่มีการนำสิ่งที่ เป็นนามธรรม เข้ามาในบทเรียนมากโดยเฉพาะนามธรรม ระดับการใช้ภาษาขั้นสูงและการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบเข้ามาในหนังสือเรียนระดับนี้ โดยมีได้มีการเรียงลำดับความยากง่ายของสิ่งที่ เป็นนามธรรม ปัญหาในเรื่องนี้น่าจะได้มีการสำรวจระดับลึกกับการรับรู้นามธรรมของนักเรียนไทยทุกชั้นเรียน และวางแผนการเขียนหนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบให้สัมพันธ์กับพัฒนาการทางสมองของผู้เรียนด้วย

4.4.2 การพัฒนาทางอารมณ์และนิสัยรักการอ่าน

แม้ว่าจุดประสงค์ของงานวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาปัญหาเฉพาะของนักเรียนไทย ในโลกที่ได้อันอาจจะเป็นผลมาจากความแตกต่างทางภาษา แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้วิเคราะห์ค้นพบ ในการวิเคราะห์ หนังสือเรียนภาษาไทยในระดับนี้ ก็คือการทำที่ผู้เขียนมุ่งที่จะสอนการอ่าน กัณฑ์ และสำนวนอย่างเดียวกัน โดยมีได้คำนึงถึงปัญหาทางความพรอมทางภาษา และทางการพัฒนาทางสมองของผู้เรียน นอกจากนั้น คณะผู้วิจัยยังค้นพบว่า หนังสือเรียนภาษาไทยในระดับประถมปีที่ 1 - 3 ขาดการพัฒนาและการสนองตอบทางอารมณ์ ของเด็ก ซึ่งน่าเป็นห่วงเพราะทำให้การอ่านหนังสือเป็นกิจกรรมที่แห้งแล้ง ขาดรสชาติ แรงจูงใจ ตลอดจนการปลูกฝังการรักการอ่านให้กับนักเรียน อันจะเป็นเครื่องมือให้ ผู้เรียนติดตามอ่านศึกษาและพัฒนาตนเองต่อไป หลังจากจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว

4.4.3 การสร้างหนังสืออ่านประกอบให้ขนานและสัมพันธ์กับทักษะ เช่าวปัญญา จิตนิสัย และความพรอมในการรับรู้ของผู้เรียน

4.4.4 การสร้างหนังสือฝึกการอ่านประจำท้องถิ่น โดยให้ความสนใจต่อ ปัญหาอันเกิดจากความแตกต่างของภาษาถิ่น

แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ
 โรงเรียน
 อำเภอ จังหวัด
 เกณฑ์จังหวัด

แบบทดสอบชุดที่ 1 การฟัง

* ให้นักเรียนฟังประโยค แล้วเลือกวงคำตอบที่ถูกต้องตามข้อความที่ได้ยิน

ตัวอย่าง (1) ไค่ยืนครูปูกว่า "เขายิ่งเก่ง" (2) (ที่อยู่ข้างขวา)

- ก. เขายิ่งป็นเก่ง
 ข. เขายิ่งสัตว์ชนิดหนึ่ง
 ค. เขายิ่งป็นป็น

- ก. ที่อยู่ติดกับฝ้าบ้าน
 ข. ที่อยู่ถึงฝ้าเพดาน
 ค. ที่อยู่ใค้ที่อยู่ทางขวามือ

* (นั้นห่มอะไร)

- ก. ห่าอะไรในน้ำ
 ข. เอาอะไรมาห่ม
 ค. อมอะไรอยู่ในปาก

5. (นกออยู่กรงนี้)

- ก. นกออยู่บนต้นไม้ต้นนี้
 ข. นกออยู่ในกรงหลังนี้
 ค. นกออยู่กรงนี้

2. (เขาหาหน้า)

- ก. เขาเงยหน้า
 ข. เขาไม่มาหาเราเลย
 ค. เขาขายหน้าเรา

6. (ไปเก็บนุ่นมาที่)

- ก. ไปเก็บนุ่นมายัดหมอน
 ข. ไปเอาขนมมาเก็บ
 ค. ไปเก็บขนนูกิน

3. (มองเห็นคว้นขาว)

- ก. มองเห็นฟันในปาก
 ข. มองเห็นคนชื่อขวัญ
 ค. มองเห็นคว้นไฟ

7. (เบาะมาหรือยัง)

- ก. เอากระบอกลมมาหรือยัง
 ข. เขาบอกข่าวมาหรือยัง
 ค. เขาขนเบาะเด็กมาให้หรือยัง

* (เตรียมหมคแล้ว)

- ก. ไหมหมคแล้ว
 ข. ตะเกียงชายหมคแล้ว
 ค. เตรียมไว้หมคแล้ว

8. (ทิวขาวกันหรือยัง)

- ก. เห็น้อยหรือยัง
 ข. อยากกินข้าวหรือยัง
 ค. ยกถุงขาวไปหรือยัง

9. (อย่าเขียนนานนักนะ)

- ก. อย่าที่เค็กมากนัก
- ข. อย่าเขียนใหม่มากนัก
- ค. อย่าเขียนหลายหนานัก

~~10.~~ (สัตว์ตัวนั้นมีขาไหม)

- ก. สัตว์ตัวนั้นมีราคาหรือเปล่า
- ข. สัตว์ตัวนั้นขายได้ไหม
- ค. สัตว์ตัวนั้นมีขาหรือเปล่า

~~11.~~ (ไปหาหมอมานะ)

- ก. ไปหยิบหมอมานะให้
- ข. ไปตามหมอมานะ
- ค. ไปลากวัวมาที่

~~12.~~ (หนังสือ)

- ก. นั้งไม้เรียบร้อย
- ข. หนังสือไม่สนุก
- ค. ผู้หญิงคนนั้นไม่ดี

~~13.~~ (จะไปสักที่ไหน)

- ก. จะไปสักที่ไหน
- ข. จะไปหาหยาที่ไหน
- ค. จะไปขายของกันที่ไหน

~~14.~~ (คำหรือยัง)

- ก. เอาไม่ไปคำคนไม่หรือยัง
- ข. มีคหรือยัง
- ค. ข่าหรือยัง

~~15.~~ (ปาถูกไหม)

- ก. ปาหมาถูกไหม
- ข. ปาถูกตลอดเทอริไหม
- ค. ปาราคาถูกไหม

~~16.~~ (เขาล้อมวัวกัน)

- ก. เขาฆ่าวัว
- ข. เขาจับวัว
- ค. เขาล้มวัว

~~17.~~ (มีโซไหม)

- ก. มีโซมาลุ่มเรือไหม
- ข. มีเงินสู้กับเขาไหม
- ค. มีเงินมาซื้อไหม

18. (มอดเกลี้ยงไม่มีเหลือ)

- ก. ไลมคไปหมดแล้ว
- ข. ไฟไหมหมดแล้ว
- ค. ขายของหมดแล้ว

~~19.~~ (แกลบหมดแล้ว)

- ก. เอาของไปเก็บหมดแล้ว
- ข. แกลบหมดแล้ว
- ค. แกลบเลี้ยงหมูหมดแล้ว

~~20.~~ (มีเป็ด 8 ตัว)

- ก. มีเป็ดแปดตัว
- ข. มีสัตว์อยู่ 8 ตัว
- ค. มีเลข 8 อยู่ 8 ตัว

แบบทดสอบชุดที่ 2 (25 ข้อ)

ให้นักเรียนฟังประโยคก่อนแล้วเลือกวงทอมคำทอมที่ถูกตองตามที่ได้ยิน
ตัวอย่าง "(เสียงครู)" มาลืกลับจากตลาดก็เข้าครัว

ถาม มาลืไปไหนมา

ก. ไปทำกับข้าว

ข. ไปตลาด

ค. ไปครัว

(เสียง พอดีอาหารมาโยนให้ปลากิน)

1. ถาม พอดีอะไร

ก. ซุปปลา

ข. ซื่ออาหารปลา

ค. ซื่อลูกไก่

(เสียง ปิติบอกครูว่าโตขึ้นจะเป็นทหาร)

2. ถาม ปิติอยากเป็นอะไร

ก. เป็นผู้ใหญ่

ข. เป็นครู

ค. เป็นทหาร

(เสียง "นั่นหนังสือของใครจะ" แม่ถาม "ครูไพลินให้ยืมมาคะ" มานิตอบ)

3. ถาม หนังสือของใคร

ก. ของแม่

ข. ของครูไพลิน

ค. ของมานิ

(เสียง นายอำเภอเชิญชวนให้ประชาชนปลูกต้นไม้ข้างกำแพงวัด)

4. ตาม ใครปลูกต้นไม้

ก. ประชาชน

ข. พระ

ค. นายอำเภอ

(เสียง คองแก้วปลุกนอຍหน้า มานีปลุกมะม่วง ส่วนชูใจปลุกแตงโม)

5. ตาม ใครปลุกนอຍหน้า

ก. มานี

ข. ชูใจ

ค. คองแก้ว

(เสียง ฝนตกแก่เช้า พ่อฝนหายเด็ก ๆ จึงไปโรงเรียน)

6. ตาม เด็กไปโรงเรียนตอนไหน

ก. คอยฝนยังไม่ตก

ข. คอยฝนกำลังตก

ค. คอยฝนหยุดตกแล้ว

(เสียง ในกรุงเทพฯมีรถโดยสารและรถยนต์ขนาดใหญ่หลายชนิด)

7. ตาม อะไรใหญ่

ก. กรุงเทพฯ

ข. ขนาด

ค. รถโดยสาร

(เสียง รถแล่นผ่านหน้าโรงเรียน ตลาด และร้านต่าง ๆ)

8. ตาม รถแล่นผ่านอะไร

ก. สถานี

ข. บ้าน

ค. ร้าน

(เสียง เมื่อเข้าไปในบ้าน ป้าห่านำมาให้เด็ก ๆ คิม)

9. ถาม เด็ก ๆ กินอะไร

ก. กินส้ม

ข. กินขนม

ค. กินน้ำ

(เสียง ที่กรุงเทพฯ มานีและมานะไปเที่ยวสวนสัตว์ สนามหลวง และวัดพระแก้ว)

10. ถาม มานีและมานะไปเที่ยวที่ไหน

ก. พระบรมรูปทรงม้า

ข. สนามบิน

ค. สนามหลวง

(เสียง วีระขานมานะและปิติไปเที่ยวไร่แดงโมของลุง)

11. ถาม ไร่ปลูกอะไร

ก. ส้มโอ

ข. แดงโม

ค. มะพร้าว

(เสียง วีระขานมานะและปิติไปเที่ยวไร่แดงโมของลุง)

12. ถาม เจ้าของไร่เป็นลุงของ

ก. วีระ

ข. มานะ

ค. ปิติ

(เสียง ปิติพูดว่า "ป้ามีช้างใหม่วีระ" วีระตอบว่า "ไม่มีแต่น่าจะมีกวางและลิง")

13. ถาม ในป่านี้ไม่มีสัตว์ชนิดไหน

ก. ลิง

ข. กวาง

ค. ช้าง

(เสียง มาะบอกให้บ่คิดงจากคั๋นไม้ เพราะเคี้ยวฝั่งจะค้อยเอา)

14. ตาม ฝั่งอยู่ที่ไหน

ก. ไนป่า

ข. บนคั๋นไม้

ค. ที่พื้นดิน

(เสียง บ้านฉิมมีแมว 2 ตัว คำนำรักก็ แ่แดงไม่นำรัก)

15. ตาม แมว 2 ตัวนี้.....

ก. คำนำรักกว่าแดง

ข. แ่แดงนำรักกว่าคำ

ค. นำรักเท่ากัน

(เสียง ฉินเอากั๋นมะละกอเป่าฟองสบู่เป็นรู้งได้ บิติบอก)

16. ตาม บิติเอากั๋นมะละกอมาทำอะไร

ก. ทำรู้ง

ข. ทำสบู่

ค. เป่าฟองสบู่

(เสียง แม่กลัวมานีจะชนขันน้ำ และถ้วยแก้วแตก)

17. ตาม แม่กลัวอะไร

ก. กลัวว่าถ้วยแก้วจะแตก

ข. กลัวมานี

ค. กลัวว่ามานีจะชนขันน้ำ

(เสียง แม่เอาน้ำกาลใส่ลงในหม้อน้ำที่กำลังเดือด)

18. ตาม อะไรกำลังเดือด

ก. หม้อ

ข. น้ำ

ค. น้ำตาล

(เสียง พอดีกับข้าวเสร็จ แม่ให้มานี้ไปบอกพ่อกับมานะมากินข้าว)

19. ถาม แม่ให้มานี้ไปทำอะไร

ก. ไปกินข้าว

ข. ไปทำกับข้าว

ค. ไปเรียกพ่อ

(เสียง พอดีกับมานะขอคุกกี้ก่อน)

20. ถาม พอดีกับมานะทำอะไร

ก. กินข้าวก่อนแล้วคุกกี้

ข. คุกกี้แล้วกินข้าว

ค. คุกกี้หลังกินข้าวกลาง

(เสียง แม่บอกว่า ถ้าปลุกผักได้มาก แม่กับมานี้จะเอาไปขายที่ตลาด)

21. ถาม แม่จะทำอะไรก่อน

ก. ปลุกผัก

• ข. ซายผัก

ค. ไปตลาด

(เสียง แม่บอกว่า ถ้าปลุกผักได้มาก แม่กับมานี้จะเอาไปขายที่ตลาด)

22. ถาม แม่จะไปตลาดกับใคร

ก. พ่อ

ข. มานะ

ค. มานี้

(เสียง นั่นคือใจเพราะอะไร)

23. ถาม คือใจเพราะอะไร

ก. พบครูไพลิน

ข. เห็นโรงเรียนอีกครั้งหนึ่ง

ค. เปิดโรงเรียน

(เสียง ฉันทักใจเพราะอะไร)

24. ตาม ชูใจเป็นอะไร

ก. ครู

ข. นักเรียน

ค. แม่ค้าที่โรงเรียน

(เสียง ฉันทักใจเพราะอะไร)

25. ตาม ชูใจฉันทักใจเพราะอะไร

ก. ศิใจที่เหมือนกับเพื่อน

ข. ศิใจที่เห็นลูกศิษย์

ค. ศิใจที่ได้พบครูไพลิน

แบบทดสอบชุดที่ 3 การใช้ภาษา

ให้นักเรียนวงคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ตัวอย่าง (1) ยังมีขนมอีกเยอะอย่า _____ กัน (2) หนาม _____ มือหรือ

ก. แยก

ก. ทิ่ม

ข. ชิง

ข. คำ

ค. กิน

ค. แทะง

1. เขาอยู่ _____ แม่น้ำ

5. อายาจาม _____ ผู้อื่น

ก. แค

ก. ใส

ข. ถึง

ข. รค

ค. ไกล

ค. ลงบน

2. ครูควร _____ นักเรียนตลอดเวลา

6. ทำการบ้าน _____ เสร็จหรือยัง

ก. ชม

ก. แค

ข. สอน

ข. แทะบ

ค. ยอ

ค. จวน

3. เขา _____ ลานนาฬิกาทุกคืน

7. ไป _____ รถม้าหรือ ไครชนมาละ

ก. ไซ

ก. ล่าง

ค. บิด

ข. แทะง

ง. แยก

ค. ซอม

4. อย่าทำนาแซ่คหน้า _____ นะ

8. วันนี้คนมา _____ แน่นไปหมด

ก. ฉีก

ก. เยอะแยะ

ข. ซาค

ข. หลาย

ค. แทะก

ค. กะลุดย

9. พ่อแม่ว่าที่ไร เขาก็ _____ ทุกที
 ก. ยักไหล่
 ข. ยักขา
 ค. ยักท่า
10. หมา _____ เด็กพาไปฉีกยาเสีย
 ก. ขย
 ข. กัด
 ค. งับ
11. เจ้าพรหมวันอะไรขอคุณ _____ หน่อยซิ
 ก. วันที่
 ข. ปฏิทิน
 ค. ตาราง
12. ชักผ้า _____ ยังมีเส้นใส่ตั้งหลายตัว
 ก. ใส่
 ข. ยั้งใจ
 ค. ท่าไม้
13. เขา _____ ลูกรหลายคนเลยจน
 ก. เลี้ยง
 ข. ยั้ง
 ค. มี
14. ไปเก็บ _____ มาใส่แกงที
 ก. คีปลี่
 ข. ลูกรเผ็ด
 ค. พริก
15. ช่วยเก็บมะเขือลูก _____ มาถวาย
 ก. เล็ก ๆ
 ข. เอี้ยค ๆ
 ค. นอย ๆ
16. โรงเรียน _____ ที่โมงตอนเช้า
 ก. เขา
 ข. ขึ้น
 ค. เริ่ม
17. ไม่มีตัวกินก็กินมันกิน _____ ^{สิ่ง}
 ก. หัวบอน
 ข. เขือก
 ค. ขาวนึ่ง
18. บ้านของ _____ จริง ๆ ไม่กวาด
 ลูกันบางเลย
 ก. ชักโหลก
 ข. ยุง
 ค. สกปรก
19. เขาเขานอนเวลา _____ ทุกวัน
 ก. คีสิบเอ็ค
 ข. ห่าหุ่ม
 ค. สิบเอ็คโมง
20. กางเกงหลวม ท่าไม้ไม้ใส่ _____
 ก. สายเอว
 ข. รัคเอว
 ค. เข็มขัด

21. บ้านหลังนี้ทำ _____ ไม้
 ก. ควาย
 ข. กบ
 ค. ไคย
22. แม่ของแม่เป็น _____ เรา
 ก. ยาย
 ข. ยา
 ค. แม่เฒ่า
23. เงินฉันทาย ใคร _____ ไป
 ก. ลัก
 ข. ฌก
 ค. ชโมย
24. เขา _____ ทั้งคืนกินอะไรเข้าไป
 ก. เจ็บทอง
 ข. ปวดทอง
 ค. เจ็บพุง
25. ออย่า _____ เคียวจะหกกลม
 ก. แลนเร็ว
 ข. วิ่งเร็ว
 ค. ชับรด
26. เขา _____ หลายตัวไหม
 ก. เลี้ยงหมู
 ข. ขายหมู
 ค. รักษาหมู
27. _____ แบบนี้ไม่ดี ใช้ไม่ทนดูยพ
 ก. สาด
 ข. เสื่อ
 ค. เสื่อ
28. _____ อีกนึคนะ หมอกำลังจัดยาให้
 ก. ทา
 ข. คอย
 ค. ยืน
29. เด็กคนนี้ _____ จังตัวนึคเคียวตองมาขอหาบ
 ก. นาเอ็นคู
 ข. นาสงสาร
 ค. นารัก
30. ทำไมมา _____ ไม่มาบาย ๆ
 ก. ตอนเช้า
 ข. เมื่อเช้า
 ค. แด่เช้า

แบบทดสอบ ชุดที่ 4
 ความเข้าใจภาษา (การอ่าน)

ก. ความเข้าใจศัพท์ (30 ข้อ)

ให้นักเรียน ข้อที่มีความหมายเหมือนกับที่ขีดเส้นใต้ในประโยค

ตัวอย่าง "เจ้าได้เห็นอากาศแจ่มใส"

ก. ร้อน

ข. เหนว

ค. สดชื่น

1. โรงเรียนหยุดวันเข้าพรรษา

ก. วันพระ

ข. วันสุกษยภัต

ค. วันสำคัญทางศาสนา

2. ก่อนรับประทานอาหารต้องล้างมือให้สะอาด

ก. กิน

ข. เถรียบ

ค. ทำ

3. แมจะไม่พูดเหลวไหลหลอกใครอีกต่อไป

ก. พูดส่งเสียงดัง

ข. พูดอะไรยาว ๆ

ค. พูดไม่เป็นเรื่อง

4. ถ้าคิดเห็นวาระขบถถึงไม่เล่น วาระอยู่ที่ไหน

ก. วาระอยู่บนต้นไม้

ข. วาระอยู่ที่โคนไม้

ค. วาระกำลังขึ้นต้นไม้

5. เขารับปาก เป็นันเหมาะว่าจะมาให้ได้
- อย่างแน่นอน
 - เมื่อวาน
 - แต่ไม่แน่ใจ
6. เขาคูยกัยเพื่อนอญู่ใตู่ณไปหาเขาช
- เขาอยู่ในบ้าน
 - เขาอยู่ข้างล่าง
 - เขาอยู่หลังบ้าน
7. เขาพูดระโงกโงกอาก
- เขาคูคไมเพราะ
 - เขาคูคไมซัด
 - เขาคูคไมเกง
8. วัันน้ห่าอาหาร อรอย จึงมีถนมากินกันมาก
- อาหารตุก
 - อาหารรแปลก ๆ
 - อาหารรสดี
9. ชาวบ้านเป็นจำนวนมากมา ตรวจสุสุขภาพ ทันนี้
- ให้หมอนัดยา
 - ให้หมอรักษา
 - อยากรู้ว่าเป็นโรคหรือเปล่า
10. วัคควายกินน้ห่าอูรมิม บิง ในทุ่งนา
- ตนเองน้า
 - คลอง
 - แม่น้ำ

11. การฆ่าคนตาย เป็นการห้ามมิค กฎหมาย
- กฎหมายบ้านเมือง
 - กฎหมายตำรวจ
 - กฎหมายศาล
12. เด็กที่ท้องไม่ตั้งใจ สาธารณสุขสมัยนี้
- ของเจ้าหมั้นทุกคน
 - ของฉันทัว
 - ของคนอื่น
13. การแสดงของไทย มีหลายอย่าง ล้วนแต่สนุกทั้งนั้น
- สีเก รำวง
 - ตะกร้อ วาว
 - ชนไก่ ลำตัด
14. รถบรรทุก มีประโยชน์สำหรับชาวนามาก
- รถรับจ้าง
 - รถโดยสาร
 - รถขนสินค้า
15. เครื่องไฟฟ้า หลายอย่างจำเป็นสำหรับเรา
- วิทยุ โทรทัศน์
 - เตา ไม้ขีดไฟ
 - โถฉวย สายไฟ
16. ต้อง เพาะ เมล็ดเป็นต้นเสียก่อนจึงจะนำไปปลูกได้
- ทำไร่เมล็ดงอก
 - ทำไร่เมล็ดแห้ง
 - ทำไร่เมล็ดแตก

17. พระเจ้าแผ่นดิน เป็นนิงขวัญ ของชาวไทย
- เป็นที่ตั้ง
 - เป็นกำลังใจ
 - เป็นเจ้านาย
18. ฉันท ปัก ที่เวลาทุกวัน
- ฉันทไปปักออก
 - ฉันทปักนอน
 - ฉันทปะปักนอน
19. ในหลวง ถวัลย์ ประชาชนที่มาเฝ้า
- สิ่ง
 - ถาม
 - พูด
20. นักเรียนไปรับ เสด็จ ในหลวง
- ไปส่ง
 - ไปขอ
 - ไปคอย
21. ทุกเช้าจะมีรถมาเก็บ ขยะ
- หนังสือพิมพ์
 - เศษอาหาร
 - ของที่จะทิ้ง
22. ชาติไทยเป็นชาติที่เคย เจริญ ที่สุดในแถบนี้
- รุ่งเรือง
 - ร่ำรวย
 - ใหญ่โต

23. วันนี้นายอำเภอ ไม่ปฏิบัติหน้าที่
- ไม่ใส่ใจ
 - ไม่เข้าใจ
 - ไม่ทำ
24. ช่วยกันทำให้ กระฉับกระฉ่าง หน่อย
- ช้า ๆ
 - ไว ๆ
 - เร็วหน่อย
25. เขาอยากเล่นน้ำแต่ไม่มี ผ้าผืนลัด
- ผ้ากาสเวย
 - ผ้าถุง
 - ผ้าสำหรับเปลี่ยน
26. เขนขาเขา ถลอก เพราะตกต้นไม้
- เชือกไทร
 - หูก
 - เป็นรอยแผล
27. ถ้าเราหลยกลวงเขา คนก็จะไม่เชื่อต่อเราอีก ไม่
- ไม่ชอบเรา
 - ไม่นับถือเรา
 - ไม่ไว้ใจเรา
28. การทำอะไร เอาแต่ใจ อาจมีผลพลาคได้
- ใจร้ายถึงคนอื่น
 - ไม่ตั้งใจ
 - ไม่คิดก่อนทำ

29. ข้างสังสัยจริง ก็บอกแล้วว่าไม่รู้

ก. อยากดูอยากเห็น

ข. จู๋จู๋

ค. ชอบตลก

30. อาการของพอ ไม่สู้ดีเลย

ก. ไม่เป็นไร

ข. น่าเห็นใจ

ค. ใจจะหายแล้ว

แบบทดสอบชุดที่ 5

ความเข้าใจประโยค (20 ข้อ)

ให้นักเรียนเขียนวงกลม ○ เลือกข้อที่มีความหมายสอดคล้องกับประโยคที่กำหนดให้เพียงข้อเดียว

ตัวอย่าง ประโยค ภาวิ เกือบชนชายคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่

ถาม เกิดอะไรขึ้นกับชายคนนั้น

ก. มาลีชนชายคนนั้น

ข. ชายคนนั้นไม่ถูกชน

ค. มาลีกำลังจะชนชายคนนั้น

1. ประโยค มานะมองเห็นรุ้งหลังจากฝนตก (6)

ถาม มานะเห็นรุ้งก่อนไหน

ก. มานะเห็นรุ้งก่อนฝนตก

ข. ฝนตกแล้วมานะจึงเห็นรุ้ง

ค. หอฝนตกมานะจึงเห็นรุ้ง

2. ประโยค ดุงไม่มาพรอก (4)

ถาม ผู้พูดคิดอย่างไร

ก. ดุงจะมา

ข. ดุงมาแล้ว

ค. ดุงคงไม่มา

3. ประโยค มาลีทำกับข้าวเก่งเหมือนแม่ (6)

ถาม ข้อใดเป็นคนที่พูด

ก. มาลีทำกับข้าวเก่ง

ข. แม่ทำกับข้าวเก่ง

ค. แม่กับมานีทำกับข้าวเก่ง

4. ประโยค เมื่อแม่และมานีกลับจากตลาดก็เข้าครัว (12)
ถาม แม่และมานีทำอะไรก่อน
 ก. ไปตลาด
 ข. กัดขนม
 ค. เข้าครัว
5. ประโยค พ่อสอนโหมมานะรู้จักใช้รอบและเสียมทำสวน (13)
ถาม พ่อทำอะไร
 ก. พ่อใช้รอบมานะ
 ข. พ่อสอนมานะทำสวน
 ค. พ่อสอนโหมมานะรู้จักสวน
6. ประโยค เด็กทั้งสามเห็นรังนกอยู่ตามกิ่งไม้ (10)
ถาม ชอไหนถูก
 ก. มีเด็ก 3 คน
 ข. มีกิ่งไม้ 3 กิ่ง
 ค. มีรังนก 3 รัง
7. ประโยค แม่พูดพร้อมกับเอาส้มเขี่ยน้ำตาลในหม้อ (11)
ถาม เมื่อแม่พูด แม่ทำอะไรอยู่
 ก. แม่เขี่ยส้ม
 ข. แม่เขี่ยน้ำตาล
 ค. แม่เขี่ยหม้อ
8. ประโยค มีเมมขาวคังโยดำลิตอยอยู่ในห้องฟ้า (12)
ถาม อะไรลอยอยู่ในห้องฟ้า
 ก. ดำลิต
 ข. เมม
 ค. เมมและดำลิต

9. ประโยค ขาวมาเป็นกระดุกสันหลังของชาติที่ถูกลืม (12)
ถาม ใครถูกขี้
 ก. กระดุกถูกลืม
 ข. ชาตินี้ถูกลืม
 ค. ชาวมาถูกลืม
10. ประโยค เราต้องเรียนภาษาไทยให้สนุกกับเป็นคนไทย (12)
ถาม ข้อไหนถูก
 ก. เราสอนคนไทย
 ข. เรารักประเทศไทย
 ค. เราควรรักการเรียนภาษาไทย
11. ประโยค ที่โรงเรียนปิติ มีครูคนหนึ่งชอบทำคาเซียว (13)
ถาม ประโยคข้างบนหมายความว่าอะไร
 ก. ครูของปิติเป็นฝรั่ง
 ข. ครูของปิติชอบโมโหมักเรียน
 ค. ครูของปิติชอบทำคาเซียว
12. ประโยค แฟนกลางมาจนพื้นดินชุ่มฉ่ำ ถิ่นไม้เขียวชุ่ม (14)
ถาม เขียวชุ่มคือสีเขียว
 ก. สีของถนนขาว
 ข. สีปีกแมงทับ
 ค. สีขี้ม้า
13. ประโยค เขาเอาผ้าเช็ดหน้าปิดจมูกเพราะกลัวจามรดคนอื่น (14)
ถาม ประโยคข้างบนหมายความว่าอะไร
 ก. เขาขายใส่คนอื่น
 ข. เขาไม่โอรคคนอื่น
 ค. เขาปิดจมูกคนอื่น

14. ประโยค ปิติโผล่หน้าต่าง เห็นพ่อกำลังแบกไถออกไปทุ่งนา (15)
ถาม ปิติอยู่ที่ไหน
 ก. ปิติอยู่ในเฌน
 ข. ปิติอยู่นอกบ้าน
 ค. ปิติอยู่ในทุ่งนา
15. ประโยค จะฟังอะไรให้ฟังในถึงขยะจะได้ไม่เลอะเทอะ (15)
ถาม อะไรจะเลอะเทอะ
 ก. ถึงขยะ
 ข. ถนน
 ค. ถนนทั้งของ
16. ประโยค ชูใจบอกครูไพลินว่า โตขึ้นจะเป็นหมอรักษาคณ (15)
ถาม ประโยคข้างบนหมายความว่าอะไร
 ก. ครูไพลินจะเป็นหมอ
 ข. ชูใจจะเป็นครู
 ค. ชูใจจะเป็นหมอ
17. ประโยค มาเขื่อกว่าจะเล่าให้ควงแก้วฟังกับชูใจและครูไพลินห้ามมานี้ไว้ (17)
ถาม ครูห้ามมานี้ทำอะไร
 ก. เล่าเรื่องครู
 ข. บอกควงแก้ว
 ค. พูดกับชูใจ
18. ประโยค แม่บอกมานี้ว่า "ทีหลังจะเข้มแกงต้องต้กัไ้ด้วย รอให้เย็นก่อน (18)
ถาม แม่บอกให้มานี้รออะไร
 ก. รอให้ใจเย็น
 ข. รอให้กายเย็น
 ค. รอให้แกงเย็น

19. ประโยค ครูให้นักเรียนลองอ่านนิทาน แต่ไม่มีใครอ่านได้ครบทุกบรรทัด

ถาม ประโยคข้างบนมีความหมายเหมือนข้อใด

- ก. นักเรียนอ่านไม่ออก
- ข. นักเรียนอ่านนิทานไม่จบ
- ค. นักเรียนไม่ยอมอ่านนิทาน

20. ประโยค พ่อครูเข้ามาในห้องนักเรียนท่าความเคารพ นักเรียนหญิงกราบโต๊ะนักเรียนชายยืนตรง

ถาม นักเรียนหญิงทำอะไร

- ก. กราบโต๊ะ
- ข. กราบครู
- ค. กราบหนังสือ

ภาคผนวก ข

ตารางที่ 1 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 1 (ความสามารถในการฟังคำในภาษาไทยกลาง)

N = 15

ข้อ	กลุ่มสูง จำนวน							กลุ่มต่ำ จำนวน	
	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด	PH	p	r	Δ	PL	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด
1	14	1	.93	.79	.46	9.8	.6	9	6
2	8	7	.53	.39	.28	14.1	.27	4	11
3	12	3	.8	.53	.54	12.6	.27	4	11
4	9	6	.6	.39	.42	14.1	.2	3	12
5	7	8	.47	.25	.51	15.8	.07	1	14
6	10	5	.67	.54	.28	12.6	.4	6	9
7	12	3	.8	.57	.48	12.3	.33	5	10
8	10	5	.67	.54	.28	12.6	.4	6	9
9	11	4	.73	.53	.40	12.7	.33	5	10
10	12	3	.8	.67	.30	11.2	.53	8	7
11	12	3	.8	.70	.24	10.9	.6	9	6
12	12	3	.8	.45	.66	13.5	.13	2	13
13	14	1	.93	.66	.65	11.3	.33	5	10
14	11	4	.73	.50	.46	13.0	.27	4	11
15	13	2	.87	.69	.45	11.1	.47	7	8
16	9	6	.6	.39	.42	14.1	.2	3	12
17	13	2	.87	.80	.21	9.6	.73	11	4
18	10	5	.67	.38	.56	14.2	.13	2	13
19	12	3	.8	.57	.48	12.3	.33	5	10
20	12	3	.8	.61	.42	11.9	.4	6	9

ตารางที่ 2 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบ

ทดสอบชุดที่ 2 (ความสามารถในการฟังประโยค)

ข้อ	กลุ่มสูง							กลุ่มต่ำ	
	จำนวน		PH	p	r	Δ	PL	จำนวน	
	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด						ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด
1	12	3	.8	.64	.36	11.5	.47	7	8
2	14	1	.93	.75	.51	10.2	.53	8	7
3	12	3	.81	.70	.24	10.9	.6	9	6
4	13	2	.87	.78	.27	10.0	.67	10	5
5	14	1	.93	.66	.65	11.3	.33	5	10
6	14	1	.93	.70	.60	10.9	.4	6	9
7	14	1	.93	.71	.81	10.8	.27	4	11
8	14	1	.93	.66	.65	11.3	.33	5	10
9	13	2	.87	.75	.34	10.4	.6	9	6
10	11	3	.73	.60	.27	12.0	.47	7	8
11	14	1	.93	.75	.51	10.2	.53	8	7
12	13	2	.87	.65	.51	11.4	.4	6	9
13	14	1	.93	.66	.65	11.3	.33	5	10
14	13	2	.87	.55	.66	12.5	.2	3	12
15	13	2	.87	.69	.45	11.1	.47	7	8
16	8	7	.53	.31	.45	14.9	.13	2	13
17	9	6	.6	.43	.34	13.7	.27	4	11
18	13	2	.87	.65	.51	11.4	.4	7	8
19	14	1	.93	.79	.46	9.8	.6	9	6
20	10	5	.67	.52	.50	12.8	.27	4	11
21	8	7	.53	.31	.45	14.9	.13	2	13
22	12	3	.84	.71	.40	10.8	.53	8	7
23	10	5	.67	.57	.21	12.3	.47	7	8
24	12	3	.87	.65	.51	11.4	.4	6	9
25	14	1	.93	.79	.46	9.8	.6	9	6

ตารางที่ 3 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบ
ทดสอบชุดที่ 3 (การใช้ภาษา)

N = 15

ข้อ	กลุ่มสูง จำนวน							กลุ่มต่ำ จำนวน	
	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด	PH	p	r	Δ	PL	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด
1	13	2	.87	.65	.51	11.4	.4	6	9
2	11	4	.73	.57	.34	12.3	.4	6	9
3	15	0	1	.77	.76	10.1	.4	6	9
4	13	2	.87	.78	.27	10.0	.67	10	5
5	8	7	.53	.43	.21	13.7	.33	5	10
6	13	2	.87	.59	.61	12.1	.27	4	11
7	13	2	.87	.65	.51	11.4	.4	6	9
8	14	1	.93	.75	.51	10.2	.53	8	7
9	11	4	.73	.57	.34	12.3	.4	6	9
10	13	2	.87	.78	.27	10.0	.67	10	5
11	15	0	1	.71	.81	10.8	.27	4	11
12	14	1	.93	.69	.78	11.0	.27	4	11
13	9	6	.6	.46	.28	13.4	.33	5	10
14	14	1	.93	.79	.46	9.8	.6	9	6
15	15	0	1	.77	.76	10.1	.4	6	9
16	14	1	.93	.75	.51	10.2	.53	8	7
17	11	4	.73	.50	.46	13.0	.27	4	11
18	15	0	1	.77	.76	11.1	.4	6	9
19	12	3	.8	.64	.36	11.5	.47	7	8

ข้อ	กลุ่มสูง							กลุ่มต่ำ	
	จำนวน		PH	p	r	Δ	PL	จำนวน	
ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด	ผู้ตอบถูก						ผู้ตอบผิด	
20	15	0	1	.80	.74	9.7	.47	7	8
21	15	0	1	.80	.74	9.7	.47	7	8
22	14	1	.93	.63	.68	11.6	.27	4	11
23	14	1	.93	.75	.51	10.2	.53	8	7
24	14	1	.93	.79	.46	9.8	.6	9	6
25	15	0	1	.80	.74	9.7	.47	7	8
26	14	1	.93	.59	.73	12.0	.2	3	12
27	11	4	.73	.53	.40	12.7	.33	5	10
28	12	3	.8	.57	.48	12.3	.33	5	10
29	13	2	.87	.55	.66	12.5	.2	3	12
30	10	5	.67	.54	.28	12.6	.4	6	9

ตารางที่ 4 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 4 (ความเข้าใจภาษา)

ข้อ	กลุ่มสูง จำนวน							กลุ่มต่ำ จำนวน	
	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด	PH	p	r	Δ	PL	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด
1	15	0	1	.74	.79	10.5	.33	5	10
2	13	2	.87	.71	.40	10.8	.53	8	7
3	14	1	.93	.70	.60	10.9	.4	6	9
4	13	2	.87	.62	.56	11.8	.33	5	10
5	14	1	.93	.66	.65	11.3	.33	5	10
6	15	0	1	.71	.81	10.8	.27	4	11
7	14	1	.93	.66	.65	11.3	.33	5	10
8	13	2	.87	.75	.34	10.4	.6	9	6
9	11	4	.73	.63	.22	11.6	.53	8	7
10	12	3	.8	.57	.48	12.3	.33	5	10
11	9	6	.6	.35	.51	14.6	.13	2	13
12	15	0	1	.80	.74	9.7	.47	7	8
13	14	1	.93	.63	.68	11.6	.27	4	11
14	11	4	.73	.53	.40	12.7	.33	5	10
15	10	5	.67	.47	.40	13.3	.27	4	11
16	11	4	.73	.53	.40	12.7	.33	5	10
17	9	6	.6	.46	.28	13.4	.33	5	10
18	14	1	.93	.55	.77	12.5	.13	2	13
19	12	3	.8	.67	.30	11.2	.53	8	7

ข้อ	กลุ่มสูง จำนวน							กลุ่มต่ำ จำนวน	
	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด	PH	p	r	Δ	PL	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด
20	13	2	.87	.71	.40	10.8	.53	8	7
21	14	1	.93	.59	.73	12.0	.2	3	12
22	10	5	.67	.47	.40	13.3	.27	4	11
23	12	3	.8	.57	.48	12.3	.33	5	10
24	15	0	1	.85	.67	8.9	.6	9	6
25	15	0	1	.82	.71	9.4	.53	8	7
26	11	4	.73	.53	.40	12.7	.33	5	10
27	8	7	.53	.36	.36	14.5	.2	3	12
28	12	3	.8	.57	.48	12.3	.33	5	10
29	13	2	.87	.50	.72	13.0	.13	2	13
30	7	8	.47	.37	.22	14.4	.27	4	11

ตารางที่ 5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 5 (ความเข้าใจรูปแบบประโยคที่ตรงที่ความ)

ข้อ	กลุ่มสูง							กลุ่มต่ำ	
	จำนวน		PH	p	r	Δ	PL	จำนวน	
	ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด						ผู้ตอบถูก	ผู้ตอบผิด
1	13	2	.87	.62	.56	11.8	.33	5	10
2	12	3	.81	.55	.54	12.5	.27	4	11
3	13	2	.87	.62	.56	11.8	.33	5	10
4	10	5	.67	.38	.56	14.2	.13	2	13
5	9	6	.6	.43	.34	13.7	.27	4	11
6	14	1	.93	.70	.60	10.9	.4	7	8
7	15	0	1	.89	.59	8.0	.73	11	4
8	10	5	.67	.43	.48	13.7	.20	3	12
9	11	4	.73	.53	.40	12.7	.33	5	10
10	12	3	.8	.64	.36	11.5	.47	7	8
11	11	4	.73	.57	.34	12.3	.4	6	9
12	14	1	.93	.79	.46	9.8	.6	9	6
13	12	3	.8	.45	.66	13.5	.13	2	13
14	14	1	.93	.80	.74	9.7	.47	7	8
15	10	5	.67	.47	.40	13.3	.27	4	11
16	14	1	.93	.79	.46	9.8	.6	9	6
17	9	6	.6	.46	.28	13.4	.33	5	10
18	15	0	.1	.82	.71	9.4	.53	8	7
19	12	3	.8	.61	.42	11.9	.4	6	9
20	12	3	.8	.67	.30	11.2	.53	8	7

ตารางที่ 6

แสดงรายละเอียดของปัญหาในการฟังเสียงและคำภาษาไทย
ของนักเรียนในภาคใต้

แบบทดสอบชุดที่ 1

ข้อที่	$P_1 - P_2$	$F_1 + F_2$	$N_1 + N_2$	$\frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	$1 - \frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	Z
1	0.154	476	672	0.708	0.292	4.196**
2	0.123	232	672	0.345	0.655	3.236**
3	0.196	375	672	0.400	0.600	0.06**
4	.00	269	672	0.400	0.600	0.00
5	0.20	307	672	0.456	0.544	5.025**
6	-.017	527	642	0.784	0.216	-0.516
7	0.155	282	672	0.419	0.581	3.934**
8	0.413	268	672	0.398	0.602	10.562**
9	0.052	464	672	0.690	0.310	6.774**
10	0.015	516	672	0.767	0.233	3.947**
11	0.046	564	672	0.839	0.161	1.564
12	0.048	426	672	0.625	0.375	12.403**
13	-0.028	377	672	0.561	0.439	-0.705
14	0.051	426	672	0.633	0.367	1.324
15	0.186	440	672	0.654	0.346	0.030
16	0.00	327	672	0.486	0.514	0.00
17	0.045	567	672	0.843	0.157	1.146
18	0.152	220	672	0.327	0.673	4.046**
19	-0.104	415	672	0.617	0.383	-2.680*
20	-0.065	440	672	0.654	0.346	-1.710

1 = กรุงเทพฯ

2 = ภาคใต้

* แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 ($z \geq 1.96$)

** แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 ($z \geq 2.58$)

P_1 = สัดส่วนของผู้ทำแบบทดสอบถูกต้องกับผิด
แบบทดสอบของกลุ่มกรุงเทพฯ

P_2 = สัดส่วนของผู้ทำแบบทดสอบถูกต้องกับผิด
แบบทดสอบของกลุ่มภาคใต้

F_1 = จำนวนผู้ทำแบบทดสอบถูกต้องของกลุ่มกรุงเทพฯ

F_2 = จำนวนผู้ทำแบบทดสอบถูกต้องของกลุ่มภาคใต้

N_1 = จำนวนผู้ทำแบบทดสอบของกลุ่มกรุงเทพฯ

N_2 = จำนวนผู้ทำแบบทดสอบของกลุ่มภาคใต้

ตารางที่ 7

แสดงรายละเอียดของปัญหาในการฟังประโยคภาษาไทย
ของนักเรียนในภาคใต้

แบบทดสอบชุดที่ 2

ข้อที่	$P_1 - P_2$	$F_1 + F_2$	$N_1 + N_2$	$\frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	$1 - \frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	Z
1	-0.007	401	672	0.596	0.404	-0.178
2	-0.062	613	672	0.912	0.088	-2.743**
3	0.022	646	672	0.961	0.039	1.428
4	0.057	606	672	0.901	0.099	7.916**
5	0.110	586	672	0.872	0.128	4.119**
6	-0.023	621	672	0.924	0.076	-1.050
7	-0.052	343	672	0.510	0.490	-1.303
8	0.025	454	672	0.675	0.325	0.668
9	0.054	613	672	0.912	0.088	2.389*
10	0.046	564	672	0.839	0.161	1.564
11	0.005	620	672	0.922	0.078	0.233
12	0.074	582	672	0.870	0.130	2.750**
13	0.048	541	672	0.805	0.195	0.658
14	.00	661	672	0.985	0.015	0.00
15	0.156	428	672	0.636	0.364	4.062**
16	-0.029	303	672	0.450	0.550	-0.730
17	0.095	363	672	0.540	0.460	2.386*
18	-0.028	474	672	0.705	0.295	-0.769
19	0.043	601	672	0.894	0.106	0.001

ข้อที่	$P_1 - P_2$	$F_1 + F_2$	$N_1 + N_2$	$\frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	$1 - \frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	Z
20	0.126	463	672	0.688	0.312	3.405**
21	0.154	515	672	0.766	0.234	4.556**
22	0.031	653	672	0.971	0.029	2.313*
23	-0.092	363	672	0.540	0.460	-2.311*
24	0.043	565	672	0.840	0.160	1.467
25	0.035	607	672	0.903	0.097	1.483

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01

ตารางที่ 8
แสดงรายละเอียดของปัญหาในการใช้ภาษาไทย
ของนักเรียนในภาคใต้

แบบทดสอบชุดที่ 3

ข้อที่	$P_1 - P_2$	$F_1 + F_2$	$N_1 + N_2$	$\frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	$1 - \frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	Z
1	0.038	584	672	0.869	0.131	1.417
2	-0.048	54	672	0.080	0.920	-2.211*
3	0.225	426	672	0.633	0.367	5.844**
4	0.161	520	672	0.773	0.227	4.805**
5	0.019	166	672	0.247	0.753	0.550
6	0.274	488	672	0.726	0.274	7.696**
7	0.106	411	672	0.611	0.389	2.977**
8	0.047	569	672	0.846	0.154	1.631*
9	0.080	325	672	0.483	0.517	2.005
10	0.163	566	672	0.842	0.158	5.601**
11	0.026	498	672	0.741	0.259	0.742
12	0.040	389	672	0.578	0.422	1.012
13	0.087	297	672	0.441	0.559	2.191*
14	0.057	529	672	0.787	0.213	1.743
15	-0.085	642	672	0.955	0.045	-5.151**
16	0.266	464	672	0.690	0.310	7.208**
17	0.280	303	672	0.450	0.550	7.052**
18	0.030	576	672	0.857	0.143	1.071
19	0.164	358	672	0.532	0.468	4.110**

ข้อที่	$P_1 - P_2$	$F_1 + F_2$	$N_1 + N_2$	$\frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	$1 - \frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	Z
20	-0.031	428	672	0.636	0.364	-0.807
21	0.129	523	672	0.778	0.222	3.885**
22	0.268	355	672	0.528	0.472	7.070**
23	-0.037	591	672	0.879	0.121	-1.423
24	0.035	527	672	0.784	0.216	1.063
25	0.191	499	672	0.742	0.258	5.457**
26	0.223	474	672	0.705	0.295	6.126**
27	-0.046	291	672	0.433	0.567	-1.161
28	0.061	380	672	0.565	0.435	1.576
29	0.064	393	672	0.584	0.416	1.624
30	0.206	274	672	0.407	0.593	5.241**

* แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

** แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01

ตารางที่ 9

แสดงรายละเอียดของปัญหาในการเข้าใจศัพท์และสำนวนไทย
ของนักเรียนภาคใต้

แบบทดสอบชุดที่ 4

ข้อที่	P_1	F_1	N_1	P_2	F_2	N_2	$P_1 - P_2$	$F_1 + F_2$	$N_1 + N_2$	$\frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	$\frac{F_1}{1 - N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	Z
1	.843	205	243	.890	382	429	-.047	587	672	.874	.126	0.522
2	.674	164	243	.692	297	429	-.018	461	672	.686	.314	-0.316
3	.827	201	243	.682	293	429	.145	494	672	.735	.265	2.065*
4	.625	152	243	.668	287	429	.043	439	672	.653	.347	-0.872*
5	.777	189	243	.648	278	429	.129	467	672	.695	.305	2.073
6	.790	192	243	.685	294	429	.105	486	672	.723	.277	1.569
7	.646	157	243	.655	281	429	-.009	438	672	.652	.348	-0.14
8	.831	202	243	.708	304	429	.123	506	672	.753	.247	1.689
9	.567	138	243	.575	247	429	-.008	385	672	.573	.427	-0.248
10	.621	151	243	.724	311	429	-.103	462	672	.688	.312	-1.893
11	.407	99	243	.261	112	429	.146	211	672	.314	.686	3.882**
12	.814	198	243	.731	314	429	.083	512	672	.762	.238	1.130
13	.748	182	243	.727	312	429	.021	494	672	.735	.265	0.313
14	.637	155	243	.508	218	429	.129	373	672	.555	.445	3.969**
15	.658	160	243	.615	264	429	.043	424	672	.631	.369	0.914
16	.613	149	243	.629	270	429	-.016	419	672	.624	.376	-0.372
17	.592	144	243	.384	165	429	.208	309	672	.460	.540	17.049**
18	.691	168	243	.533	229	429	.158	397	672	.591	.409	3.853**
19	.699	170	243	.580	249	429	.119	419	672	.624	.376	2.531**
20	.629	153	243	.557	239	429	.072	392	672	.583	.417	1.945

ข้อที่	P_1	F_1	N_1	F_2	F_2	N_2	$P_1 - P_2$	$F_1 + F_2$	$N_1 + N_2$	$\frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	$\frac{F_1}{1-N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	Z
21	.744	181	243	.547	235	429	.197	416	672	.619	.381	4.581 **
22	.740	180	243	.620	266	429	.120	446	672	.664	.336	2.131 *
23	.584	142	243	.433	186	429	.151	328	672	.488	.512	14.360 **
24	.596	145	243	.494	212	429	.102	357	672	.531	.469	4.08 **
25	.711	173	243	.713	306	429	-.002	479	672	.713	.287	-0.032
26	.765	186	243	.720	309	429	.045	495	672	.737	.263	0.671 **
27	.522	127	243	.317	136	429	.205	263	672	.391	.609	7.060 **
28	.366	89	243	.354	152	429	.012	241	672	.359	.641	0.342 **
29	.465	113	243	.601	258	429	-.136	371	672	.552	.448	-6.476 **
30	.641	156	243	.533	229	429	.108	385	672	.573	.427	3.00

° แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05
 ** แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01

ตารางที่ 10

แสดงรายละเอียดของปัญหาในการตีความประโยค
ของนักเรียนในภาคใต้

แบบทดสอบชุดที่ 5

ข้อที่	P_1	F_1	N_1	P_2	F_2	N_2	$P_1 - P_2$	$F_1 + F_2$	$N_1 + N_2$	$\frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	$1 - \frac{F_1}{N_1} + \frac{F_2}{N_2}$	Z
1	.654	159	243	.638	274	429	.016	433	672	.644	.356	0.326
2	.691	168	243	.659	283	429	.032	451	672	.671	.329	0.592
3	.732	178	243	.731	314	429	.001	492	672	.732	.268	0.015 **
4	.506	123	243	.277	119	429	.229	242	672	.360	.640	7.156 **
5	.744	181	243	.601	258	429	.143	439	672	.653	.347	2.648
6	.835	203	342	.701	301	429	.134	504	672	.750	.250	1.861
7	.061	15	243	.109	47	429	.048	62	672	.092	.908	-1.6 **
8	.609	148	243	.503	216	429	.106	364	672	.542	.458	3.785
9	.703	171	243	.505	217	429	.198	388	672	.577	.423	4.95 **
10	.604	147	243	.463	199	429	.141	346	672	.515	.485	6.714 **
11	.263	64	243	.235	101	429	.028	165	672	.242	.758	0.717
12	.621	151	243	.673	289	429	.052	440	672	.655	.345	-1.061
13	.609	148	243	.620	266	429	.011	414	672	.616	.384	-0.261
14	.773	188	243	.829	356	429	.056	544	672	.810	.190	-0.717
15	.547	133	243	.342	147	429	.205	280	672	.417	.583	8.2 **
16	.810	197	243	.755	324	429	.055	521	672	.775	.225	0.733 **
17	.526	128	243	.438	188	429	.088	316	672	.470	.530	6.285
18	.716	174	243	.657	282	429	.059	456	672	.679	.321	1.035 **
19	.604	147	243	.515	221	429	.089	368	672	.548	.452	3.063 **
20	.786	191	243	.438	188	429	.348	379	672	.564	.436	8.487

* แยกค่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

** แยกค่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01

บรรณานุกรม

กองการสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

2525 การศึกษาไทย กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ

2526 การสำรวจสถานะทางการศึกษาของประเทศ กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ม.ร.ว. กัลยา ทิงศภัทย์

ภาษาและภาษาย่อยในประเทศไทย กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมชิราษ

เกษณี เพ็ญวัลย์

2526 แนวแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้ การศึกษาโดยใช้
วรรณยุกต์เป็นเกณฑ์ วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประพาศน์ พลฤทธิประภา

2524 อันเนื่องด้วยการวางแผนภาษาในภาคใต้ของประเทศไทย กรุงเทพ
มหานคร : ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ประพาศน์ พลฤทธิประภา

2527 ภาษาในการศึกษาและสังคม : ปรีทรรคน์เชิงสหวิทยาการ กรุงเทพ
มหานคร : ชมรมภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ภิญโญ จิตต์ธรรม

ภาษาถิ่น สงขลา โรงพิมพ์เมืองสงขลา 2513 ภาควิชาภาษาศาสตร์
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย "โครงการวิจัยภูมิศาสตร์
คำศัพท์ภาษาถิ่นภาคอีสาน"

วรรณพร ทองมาก

แนวแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้ โดยใช้ศัพท์เป็นเกณฑ์
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิจิตร ฉันทะวิบูลย์

2499

ความแตกต่างระหว่างภาษากรุงเทพาและภาษาสงขลา วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

วิไลวรรณ คำรักษ์

ระบบหน่วยเสียงในภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

สำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงศึกษาธิการ

2525

รายงานการศึกษาและวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2525 กรุงเทพมหานคร
กระทรวงศึกษาธิการ

ไสว เรืองวิเศษ

2520

เสียงและระบบเสียงในภาษาถิ่น ตำบลเทพักษ์ตรีย์ อำเภอดดง
จังหวัดภูเก็ต วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

Brudhiprabha, Prapart

- 1976 "Educational Language Policy : The Case of Thailand."
PASAA. 6/1: 15-20.
- 1984 "Towards Linguistic and Cultural Pluralism in
Thailand : A Case of the Malay Thais." Pacific Linguistic
(in press).

Diller, Anthony

- 1976 Toward a Model of Southern Thai Diglossic Speech
Variation. Ph.D. Thesis Cornell University

Smalley, William A.

- 1976 "Writing Systems in Thailand's Marginal Languages:
History and Policy." In Phonemes and Orthography :
Language Planning in Ten Minority Languages of Thailand.
Edited by William A. Smalley. Canberra : Department of
Linguistics, the Australian National University. 1-24.

Wangsotorn, Achara

- 1982 "Thailand: Identification of Languages in the Country."
In Language Teaching Issues in Multilingual Environments
in Southeast Asia. Edited by Richard B. Noss. Singapore:
SEAMEO Regional Language Centre. 177-212.